

YTTERSTA TIDENS EVANGELISATION

 Tack, broder Orman!

Låt oss böja våra huvuden bara ett ögonblick nu för ett ord i bön! Och medan vi har våra huvuden böjda, undrar jag om det skulle finnas några här, som skulle ha ett särskilt böneämne och skulle vilja tillkännage det genom en upplyft hand. Herren ser de här sakerna, det är jag säker på, så jag litar på att Han kommer att bevilja det.

² Vår himmelske Fader, vi har samlats i förmiddag utan något annat syfte än att upphöja vår Herres Jesu Namn. Och vi tackar Dig, för att vi redan har känt Hans Närvaro. Och vi är säkra på, att Han möter med oss, för det är Hans löfte, att "Varhelst två eller flera är församlade i mitt Namn, ska jag vara mitt ibland dem." Nu skulle vi vilja be om Dina välsignelser, Herre, över alla de här böneämnena idag, som har getts tillkänna genom handuppräckning. Du vet, vad som fanns under den där handen, i hjärtat, och jag ber, att Du ska besvara vartenda ett.

³ Vi tackar Dig idag för tillfället att få dyrka Dig. Vi tackar Dig för en församling och för ett folk och för bröder med samma dyrbara Tro. Och nu ber vi, att Du ska ge oss vad vårt hjärta åstundar idag, dvs. att få tjäna Dig. Mata oss med detta fördolda Manna, som Du har sagt i Bibeln, att det gavs, lades undan, enbart för prästerskapet. Och vi får lära oss, att vi är Guds präster, som offerar andliga offer, dvs. våra läppars frukt, då vi prisar Hans Namn. Nu ber vi, att Du ska välsigna oss i den kommande delen av det här mötet och bryta Livets Bröd åt oss. I Jesu Namn. Amen.

⁴ Jag är glad att se vår stora familj tillbaka igen i förmiddag och lycklig över att vara här hos Er. Och även de främmande, som vistas i olika delar av landet, som samlas hos oss på söndag förmiddag, är här. Vi har inget samfund. Och vi bara samlas, de människor, som tror på Gud, samlas för att dyrka Herren tillsammans och be till Gud, bekänna oss till Honom. Och varenda söndag och varenda dag går vi igenom en reningsprocess, dvs. renar våra själar genom Hans Helige Ande från våra synder och försöker leva så gudfruktigt vi vet i den här nuvarande tidsåldern och väntar på Hans ankomst när som helst. Och vi väntar detta när som helst.

⁵ Nu har vi ett – ett stort program idag. Vi har våra söndagsskolemöten här i förmiddag och sedan ikväll har vi ett – ett mycket speciellt program ikväll. Min gode vän, broder Joseph Boze, som inte är någon främling för oss här, men jag tror det är ungefär första gången han någon gång

har besökt oss i kyrkan. Det är... Jag har alltid haft två församlingar i hela världen, som jag reser till, som jag alltid kallar "mönsterförsamlingar", och en av dem var broder Joseph Boze, Filadelfiaförsamlingen i Chicago, Illinois och den andra var broder Jack Moore, Shreveport, Louisiana. Jag var i de här församlingarna så mycket, att då jag kom hem från missionsresorna sa någon: "Ring inte Jeffersonville för att få tag i broder Branham, ring bara upp Chicago! Om han inte är där, så ring då ner till Shreveport!" Jag var där så mycket.

⁶ Joseph har lämnat Chicago. Det gjorde oss förtvivlade först, då vi trodde, att han skulle vara tvungen att lämna Chicago, men efter bön fann vi, att det var Gud, som gav honom en kallelse. Och denne min lille vän har nu banat väg för ett stort arbete i Tanganyika och Kenya och Uganda och han utför ett underbart verk. Och vi känner för att hjälpa till att stödja honom på alla sätt vi kan i de här mötena. Och jag planerar, om det är Guds vilja, i januari som kommer, att vara tillsammans med honom i hans skolor i hela Afrika där, då vi far till Sydafrika från hans skolor. Och han kommer att berätta mer för Er om det ikväll i sitt tal till församlingen. Han kommer att tala i – ikväll ungefär, ungefär klockan åtta, antar jag, så fort inledningen är över. Och sedan har han en film, som Ni kommer att bli glada att få se, det är jag säker på. Och den filmen är om hans skolor i Afrika och vad Herren har gjort för honom på bara några korta år. Det är väldigt uppmuntrande för mig att visa vad... att se filmen, för den visar vad Gud kan göra med en enda person, som finner Hans vilja och plats. Efter att ha väntat i årtal för att finna den, sedan gå på den väg, som Gud visade honom. Ta med Er barnen, den första delen är en mycket kort del.

⁷ Som Ni vet, många av Er, har Joseph mycken humor. Och jag antar, att han tänkte, att jag skulle titta på hans bild, så han gick ut en kväll och ville ta en bild av ett lejon. Där i Afrika finns det gott om lejon. Så Joseph går ut och knäpper ett lejon. Och jag tyckte det var väldigt sött. Sedan mödrarna hade nedlagt bytet och de hade ätit upp djuret, drog hon av skinnet. Och hennes lilla unge, som följde efter, försökte agera som om han försökte döda det på nytt, ser Ni. Och jag är säker på att de unga kommer att njuta av, skulle jag tro, fem eller tio minuter i början på filmen. Kom tidigt, nu!

⁸ Och jag har inte blivit ombedd att säga det här. Jag vill inte säga det. Joseph vet ingenting om det. Men jag tror, att ikväll ska vi visa vår uppskattning av broder Joseph genom att ge honom ett offer till hans missionsarbete i utlandet. Vi tror, att Herren Jesus kommer. Och – och om Du har sparat ihop ett litet missionsoffer eller någonting åt missionärerna eller någonting Du skulle vilja, ett bidrag till det, så skriv ut Din check på Joseph B-o-z-e ikväll! B-o-z-e, det är riktigt, eller

hur? Joseph Boze. Och det är . . . Jag känner broder Joseph som min personlige nära vän och vet, att det kommer att gå till Guds Rike, så långt han vet om Det.

⁹ Och så, innan vi går vidare, skulle jag vilja presentera honom och låta honom bara säga ett ord här. Jag försökte få honom att ta förmiddagsmötet och han ville inte göra det, så han kommer att tala till oss ikväll klockan åtta, så länge han vill. Och kameran kommer att sättas upp och duken här för bilderna. Men just nu skulle jag bara vilja säga till församlingen och presentera min gode vän och broder, Joseph Boze, för församlingen.

Broder Boze. [Broder Boze talar och ger komplimanger i nio minuter. — Utg.] Tack, broder Joseph, det där var väldigt vackert. Herren välsigne Dig! [Broder Branham och broder Joseph Boze kramar och klappar varandra.] Det här är Sverige och Irland tillsammans. Gud välsigne Dig, broder Joseph! Tack för Dina komplimanger, broder Joseph! Det är, jag kan säga detsamma om honom. Så tacksam till Herren för hans stora arbete, som pågår i Afrika, och han kommer att berätta mer för Er om det ikväll.

¹⁰ Och nu tror jag, att Billy slank ut och sa till mig att be broder Neville eller någon på . . . Akustiken är inte alltför bra där bak. Eller kan . . . Kan Ni höra all right där bak? Nej, de hör inte så bra. Skulle Ni vilja justera maskinen?

¹¹ Och jag tror, att medan vi väntar på, att han ska göra det, tror jag min brorsdotter, Donna, har en liten . . . Hon och Teddy har en liten pojke här, som de vill viga åt Herren. Och så, Donna, om Du vill komma med den här lille pojken nu, så . . . Och låt oss se, var är systemen vid pianot, som spelar, är hon här?

¹² [Broder Edgar Branham säger: "Använd en av mikrofonerna på sidan, min vän!" — Utg.] Den här? ["Den går bra."] All right, sir. ["Vilken som helst av dem kommer att gå bra."] Det blir bra. All right. Jag hade . . . Jag var på fel ställe. Jag tror det var jag, som var på fel ställe.

¹³ Nu har vi en liten sång, som vi vanligen sjunger ungefär vid den här tiden för de små barnen, det är: "Hämta in dem, ta med de små till Jesus!" Nu . . .

¹⁴ Många församlingar bestänker de här små barnen och det är all right, om de vill göra det, det är fullkomligt all right så långt det kommer an på mig. Och andra har sätt, som de, kanske att de kallar det för dop, och om de vill kalla detta för dop, är det all right, så långt det kommer an på mig.

¹⁵ Men det är Skriften vi försöker följa precis som Bibeln säger det, bara hålla oss bara till Skriften. Det finns inget annat ställe i Bibeln, i Nya Testamentet, än där de bar fram små barn till

Jesus och Han välsignade dem och sa: ”Tillåt de små barnen att komma till mig, för Himmelriket är till för sådana.” Det är nu på det sättet vi gör det. Pastorn och jag står där, tar den lille och ber vagningsbönen till Herren. Och sedan då de är . . .

¹⁶ Vi anser, att en baby inte har någon synd, ingenting mer än dess synd, som den föddes i. Vi är alla födda i synd, formade i orättfärdighet, kom till världen och talade lögn. Och då nu Jesus dog på Golgata, tog Han bort världens synder. Så babyn kunde ha fötts, eller den kunde ha dött innan den föddes, eller fötts innan den kom till den ålder då den är tillräknelig, den har ingen synd. Jesus tog bort världens synder. Men sedan den blivit gammal nog och begår synd, då måste den bekänna sin synd och sedan bli döpt till sina synders förlåtelse, ser Ni. Men nu är den naturligtvis för ung.

¹⁷ Låt oss nu alla sjunga den här goda gamla hymnen nu, vi sjunger nu. Jag vet inte om jag kan leda eller inte.

Hämta in . . . , hämta in dem,
Hämta in dem från syndens fält!
Hämta in dem, hämta in dem,
Ta med de små till Jesus!

¹⁸ Vad heter han? Teddy, Junior. All right, sir. Vi är mycket glada att få se det här unga paret här i förmiddag med den här fine unge Teddy här och ber, att Gud ska välsigna honom rikligen och ge honom Evtigt Liv i den värld, som ska komma, och ett långt liv här. Kan jag få honom bara en minut? Det här är unge Teddy Arnold. Vi känner alla Teddy här, han är vår . . . En broder här i församlingen, som gifte sig med min brors dotter här, Donna. Och de har den här lille pojken här, en nykomling. Tror det här är Ert andra. Och den andra är en liten flicka, är inte det riktigt? Han är en liten pojke, som ser glad ut. Jag är alltid rädd, att jag ska ha sönder dem, då de är så här små, så — så späda liksom, jag är bara rädd, att de ska gå sönder.

¹⁹ Skulle Ni nu kunna föreställa Er en mor, som bär fram sin lille så här till Herren Jesus? Om Han var här i förmiddag personligen, som vi står här, skulle den här modern kvickt springa fram till Honom och vilja, att Han skulle lägga Sina händer på den här babyn och välsigna den. Pappas hjärta skulle hoppa av glädje. Vi vet, att Gud har gett det här till deras förbund och de vill ge det tillbaka till Gud i tacksamhet för att Han har gett det till dem. Låt oss böja våra huvuden!

²⁰ Vår himmelske Fader, vi försöker följa ditt exempel. Då mödrarna och fäderna bar fram små barn till Dig, la Du Din hand på dem och välsignade dem. Och nu, himmelske Fader, har det här unga paret blivit välsignade i sitt hem genom att få den här lille pojken, lille Teddy Arnold Junior. Så vi ber, himmelske Fader, att Dina välsignelser ska vila över barnet. Vi lägger

våra händer på det i åminnelse av Dig och Ditt löfte till oss, att vi bör lägga våra händer på människorna i åminnelse av Ditt mäktiga Ord. Välsigna lille Teddy! Gud, vi ber, att Du ska ge honom ett långt liv, god hälsa. Må han få leva för att se Herrens Tillkommelse, om det är möjligt. Och vi ber för hans far och mor, må de bli välsignade genom att uppfostra det här barnet! Och, om det finns ett imorgon, gör honom till en Evangeliets predikant, Herre, och ge honom de saker Du har utlovat åt den mänskliga rasen, så att han må ha liv och överflödande Liv! Vi ger Dig nu lille Teddy Arnold i Jesu Kristi Namn. Amen.

²¹ Gud välsigne Er, Donna och Teddy, med långt liv och många välsignelser, till Dig också, lille Teddy, för Han älskar Er.

²² Å, jag tycker de är så söta, jag. . . De små. Jag tycker om alla människor, men jag tycker om barn, och så gamla människor, då man blir gammal. Någon gammal man eller kvinna har kommit fram längs vägen och är så klen och jag tycker det är bara så synd om dem, Ni vet, och jag tycker bara, att vi aldrig borde. . . Ser Du dem gå över gatan, stanna! Tänk om det där var Din pappa eller Din mor! Förstår Ni? Det är någons, så respektera dem! Och de kanske talar sakta och länge och kanske om saker, som Du inte vill höra, men kom ihåg, att Du kan bli gammal en dag också, så respektera dem bara alltid!

²³ Och de där små barnen, vem skulle kunna behandla en av dem illa? För resten, det ska man aldrig göra. Som Ni vet, sa Jesus: ”Se till, att Ni inte föraktar en av dessa små, för deras änglar ser alltid min Faders ansikte, som är i Himmelen.” Kom ihåg, att de har en ängel! Då man föds, den stannar hos en genom hela livet. Och nu, då man blir frälst, då har man Den Helige Ande och Den leder en och visar en vägen.

²⁴ Och nu ser jag ut över åhörarna för att få syn på sådana jag känner. Och om jag inte tar fel, ser jag en syster från Chicago här ute. Det får en att känna sig liksom hemma, att vara representerad i Chicago, syster Peckinpaugh och alla de där längs vägen där. Vi är glada i förmiddag att se broder och syster Cox här och Charlie, Nellie, som vi känner dem. Och Rodney är här någonstans, antar jag, syster Cox. Och broder Willard Crase, en av våra predikantbröder här. Och så många olika, så jag skulle knappast kunna hinna nämna dem alla.

²⁵ Glad att se broder Evans och syster Evans där bak. Det är mannen, som jag berättade för Er, att han blev biten av en skallerorm och Herren. . . Skulle Du bara vilja räcka upp din hand eller någonting, broder Evans, så de får se där, att – att. . . Vi höll på att fiska och pygméskallerormen bet honom rakt i benet. Och lade händerna på honom och bad för honom och det blev aldrig ens ömt, hade aldrig något att göra med det efteråt. Och Bibeln säger, som Ni vet: ”De ska kasta ut djävlar, de ska trampa på skorpioners och ormars huvuden och

ingenting ska skada dem. Och — och deras... I mitt Namn, dem som tror på mig.” Om alla makterna och vad de skulle göra osv. var oss givet. Så, bara man inte är rädd!

²⁶ Tänk om någon gav Dig en check och hade ett namn skrivet längst ner på den och om Du bär den där checken i Din ficka hela ditt liv, skulle — skulle det inte vara till någon nytta för Dig. Du måste lösa in den. Så vartenda löfte i Bibeln har Jesu Namn skrivet längst ner på det. Himmels bank har ansvaret och insättningen gjordes på Golgata, då våra synder förläts, vi blev Guds söner och döttrar. Och var därför inte rädd för att lösa in vilken gåva som helst, som Gud lovade! Kom bara ihåg, Han lovade det och det är Ditt!

²⁷ Jag har sett Honom stoppa eldens flammor, stoppa blod, kväva djävulens våldsamhet och kasta ut fiender och hela cancer, låta de döda uppstå medan doktorn stod där, hade varit döda i timal, uppstod tillbaka till livet igen. Jag har sett detta i min egen lilla svaga verksamhet, gång efter gång efter gång. Så har jag sett vilda djur bli så tama, att de inte kunde röra sig och allting. Så Han är bara... Han är fortfarande Gud. Han... Om Han någonsin har varit Gud, är Han fortfarande Gud. Och om Han — och om Han aldrig... Och om Han inte är Gud, har Han aldrig varit Gud, för Han skulle vara tvungen att vara... För att vara Gud, måste Han vara oändlig, Han visste allting. Han skulle vara tvungen att vara allsmäktig, ha all makt, allvetande, allestädes närvarande. Och å, Han är bara Gud! Fullkomlighetens fullkomlighet är Gud.

²⁸ Nu ämnar jag inte, ibland då jag undervisar de här söndagsskoleklasserna, är klockan ungefär fyra, Joseph. Här för några söndagar sedan var jag här i sex timmar. Jag vill inte skrämna Er, ser Ni. Men — men jag tänker inte göra det i förmiddag, bara fem och en halv. Nej. Bara det här... .

²⁹ Jag kanske inte kommer att vara hos Er på ett tag nu, vi är på väg upp till Virginia, rättare sagt upp till Carolina och Norra Södra Carolina och sedan till Västkusten och upp efter Västkusten och in i Kanada och Alaska och sedan tillbaka. Och kanske, om Herren vill, fara över till Afrika och träffa Joseph och fara ner igenom till Sydafrika igen.

³⁰ Och hade ett stort möte för inte så länge sedan i Sydafrika, då det ändrade hela Afrikas kurs på bara några timmar, då Gud bara på Sitt mirakulösa sätt, där artiklarna stod på tidningarnas förstasidor, hela första och andra och tredje sidan hade ingenting annat än bara artiklar om mötena. Först då vi for in där, gjorde de bara tummen ner, de skulle inte ens ha gett en människa bensin, för att hon var på väg till mötet, ville inte sälja den till henne, de sa: ”Någon sådan där fanatiker!” Och nästa dag var man villig att ge henne bensinen gratis.

Förstår Ni? Så ser Ni skillnaden bara? Jag är... Någonting äger rum. Han klappade en ung pojke där, Ni vet, och sa till honom: "Vart är Du på väg?"

Han sa: "Jag far ner till Johannesburg."

Han sa: "Å, Du är affärsman?"

³¹ Han sa: "Nej, jag far ner för att se broder Branham, till mötet."

³² Han sa: "Va!" Han sa: "Du ser ut att vara en mer begåvad människa än så."

³³ Han sa: "Tja," sa han, "jag är en kristen. Jag far ner och ser på det."

Han sa: "Kör bara någon annanstans och hämta Din bensin!"

³⁴ Och så nästa dag, då han kom tillbaka, var det det enda uppehållet därifrån till Transvaal, så han måste fara upp igenom där och han stannade vid nästa station efter den. Och den där mannen sprang ut och ropade på honom och sa: "Kom fram hit! Kom fram hit!" Tidningarna hade alla förstasidorna och andrasidorna osv. fulla av det, som vår Herre gjorde. Så vi är tacksamma för det också.

³⁵ Bara för en liten sammankomst nu, vem som helst av Er, som är med, har Era vänner ut igenom, ska vi vara på Cow Palace nu. Det är en stor kreatursbesättning, en västlig kreatursutställning på Västkusten, i South Gate. Så en del av Er män, som liksom jag tycker om bössor, jag ska gå igenom Weatherbyfabriken där och gå med mig, om Ni vill, om Ni är i närheten där! Och så far de ut till många ställen under dagen, man kan fara till Catalina Island, Ni vet hur det är. Och Ni män, kvinnor med små barn, Disneyland. Och han är en av medlemmarna i gruppen också, så kom bara med utan vidare! Ni, jag vet, att Ni kommer att ha en trevlig stund. Och, framför allt be, att Gud ska öppna ögonen på icke troende och omvända dem till Kristus!

³⁶ Nu ska vi läsa bara några Ord ur Bibeln här, för jag tycker om att göra det. Och så har jag några Skriftställen nedskrivna här, här inne, och någon anteckning, som jag skulle vilja undervisa om en liten stund i förmiddag, då vi kommer ihåg mötet ikväll. Och så skulle jag vilja berätta för Er om allt som har skett den här veckan i de privata samtalen osv. men jag har inte tid. Och jag märker, att en del av dem, som inte bor här i staden, sitter här i förmiddag och fortfarande väntar på de där samtalen. Vi ska försöka komma fram till dem den här veckan, så fort... Försöka få tag i allt, som väntar här i alla fall, innan vi far härifrån.

³⁷ Nu vill vi slå upp i Evangelierna, Markus 16, 16:e kapitlet i Markus Evangelium. Och min titel på det här idag är *Yttersta tidens evangelisation*. Och låt oss börja läsa från Markus 16, omkring 14:e versen!

Och efteråt uppenbarade han sig för de elva, då de satt och åt, och förebrådde dem deras otro och deras hjärtans hårdhet, därför att de inte hade trott dem, som hade sett honom, sedan han hade uppstått.

Och han sa till dem: "Gå ut i hela världen, Ni, och predika evangelium för allt skapat!

Den, som tror och blir döpt, ska bli frälst, . . . den, som inte tror, ska bli fördömd.

Och dessa tecken ska följa dem, som tror: I mitt namn ska de kasta ut djävlar, de ska tala i nya tungor.

Och de ska ta upp ormar och om de dricker någonting dödligt, ska det inte skada dem. De ska lägga sina händer på de sjuka och de ska bli friska."

Så sedan Herren hade talat till dem, blev han upptagen in i himmelen och satte sig på Guds högra sida.

Och de gick ut och predikade överallt och Herren verkade med dem och bekräftade ordet med de tecken, som följde med. Amen.

³⁸ Det finns så mycket, som skulle kunna sägas om det här. Det här är det sista uppdraget Herren gav församlingen.

³⁹ Jag råkade titta ner här. Jag försöker tänka . . . Broder West från Georgia, som sitter här, jag försökte komma ihåg Ditt namn för en liten stund sedan. Och jag kunde bara inte komma på, vad Ditt namn var bara för en liten stund sedan. Den andre brodern, som sitter där, jag kan inte komma ihåg hans namn. Och så många av . . . Ni förstår, jag försöker inte vara oartig och inte känna igen någon, men de bara . . . Jag får inte deras namn att stanna kvar i mitt minne.

⁴⁰ Nu tänker vi på evangelisationen i den yttersta tiden. Och vem som helst, som ville, skulle kunna läsa en tidning och skulle kunna läsa . . . Himlen är svart och mörknande och molnen drar upp och — och man vet, att vi kommer att få regn, kan känna det i luften och se de stora strimmorna på långt håll och blixten och vindstötarna, vet att vi kommer att få storm, det kommer att regna ganska snart. Vem som helst kan läsa en tidning och se nationens tillstånd, nationernas, inse att någonting håller på att ske. Då man ser den ena vara alltför lättstött, och den andra och de bråkar, med alla slags vapen osv. att kriga med och ingen överenskommelse, de sparkar av sig skorna och slår i borden och allting vid sina konferenser, då vet man, att någonting kommer att ske. Och det där ger folk ett slags känsla av att någonting kommer att ske. Världen, som vi skulle kalla den, kosmos, världen på utsidan, känner, att det kommer en ödeläggelse, säg som om en atomålder håller på att bryta loss.

⁴¹ Den kristne vet, att det är Herrens Tillkommelse. Förstår Ni? Det är en atmosfär. Det beror på vad man ser på, för vår

Herre har bestämt talat om för oss, vad som skulle ske vid den tiden och vi vet inte minuten och timmen men vet, att vi närmar oss någonting nu.

⁴² Som jag talade om här för någon tid sedan, hur jag tittade på ett lamm en dag i Afrika, ute ur en inhägnad och det – det betade mycket fridfullt och helt plötsligt blev det nervöst. Och jag undrade, vad det var med den lille kamraten. Och Ni vet, ett får kan inte hitta vägen tillbaka dit det kom ifrån, det är fullständigt vilse. Det är därför Herren liknar oss vid får, ser Ni, då vi är vilse, är det bara en enda sak, som kan föra oss tillbaka, Herden. Och den här lille kamraten bråkade och han hade gått ut ur inhägnaden. Och jag märkte någonting i gräset, långt ner, den lille kamraten kunde inte se det. Och ett lamm eller ett får känner inte lukten av sin fiende liksom de andra, liksom ett rådjur eller någonting sådant, men han – han kunde märka, att döden var nära. Och det var ett lejon, som kom framsmygande, kom försiktigt. Det kunde känna fårets vittring, så det kom, ser Ni, för att ta lammet. Och den lille kamraten blev nervös och man kunde inte förstå varför men det var döden, som lurade så nära, att han blev nervös.

⁴³ Och världen är i ett sådant neurotiskt tillstånd just nu, att de kör nedför gatan i nittio miles per timme för att sitta på en ölservering och dricka i två timmar innan de far hem. Och det är ett våldsamt angrepp på . . .

⁴⁴ Tala med någon, å, oj oj, de exploderar! Liksom jag talade här om kvällen i ett tabernakel om att gå till ett sjukhus här ute för att försöka ta en del av broder Nevilles kallelser. Och varenda gång jag talade med en sköterska eller en doktor, snäste de en: "Jag vet ingenting om det!"

⁴⁵ Nåja, jag tänkte: "Vad är det fråga om? Allesammans släpper bara ut trycket, antar jag." Men doktorn, psykiatrikerna kurerar psykiatrikerna.

⁴⁶ Så, men det finns en utväg, det är Kristus. Den kristne borde nu inte vara i det tillståndet. Vi borde vara lyckliga och vänta på Tillkommelsen, för den är nära. Vi kan känna Golgatas svalkande bris. Då vi tittar ner och ser Himmelens Gud, som gav löftet, och samma saker, som Jesus gjorde i Sitt liv, som utlovats skulle komma tillbaka i den yttersta tiden, och här ser vi det. Vad är det där? Det är förfriskningens andedräkt, liksom då regnet kommer. Förstår Ni? Vi vet, att återlösningen är nära. Förstår Ni? Någonting håller på att ske. Världen ser nu inte det där. De skrattar åt det, för så gjorde de i andra tider. Men vi vet, att det närmar sig.

⁴⁷ Och det är orsaken till, att jag idag valde det här ämnet till mitt sista på en tid för tabernaklet, om evangelisationen i den yttersta tiden. Och då vi utför missionsarbete eller utlandsmission med Guds Ord, vet vi, att vi alltid är i Guds

vilja, för Jesu första uppdrag till Sin församling var: "Gå ut och predika Evangeliet!" Det här sista uppdraget var att predika Evangeliet.

⁴⁸ Första gången Han någonsin ordinerade några personer till att predika Ordet och gå ut i hela landet, sa Han: "Hela de sjuka, uppväck de döda, kasta ut djävlar! Lika gratis som Ni har fått, ska Ni ge gratis." Matteus Evangelium, 10:e kapitlet, då Han sände ut de sjuttio två och två. Det var det första uppdraget Han gav till sin Församling.

⁴⁹ I det sista uppdraget Han gav till Sin Församling, precis innan Han togs upp till Härligheten, sa Han nu: "Gå ut i hela världen, Ni!" Han hade just uppstått från de döda. Och många av dem satt tillsammans och Han förebrådde dem deras hjärtans hårdhet för deras otros skull, att de inte trodde på dem, som hade sett Honom, sedan Han hade uppstått. Ser Ni, de bar vittnesbörd om, att de hade sett Herren. Och de andra trodde det inte och Han förebrådde dem för deras hjärtans hårdhet. De trodde inte på de där människorna, som hade sett, att Han inte var död: "Han är levande!"

⁵⁰ Samma sak idag, då man ser Hans verk. Nu har vi redan sett och bevittnar nu Herrens tillsynekomst. Kom nu ihåg, tillsynekomst och tillkommelse är två olika ord, att bli synlig och så att komma. Nu är det tillsynekomsten, Han har redan blivit synlig i den här yttersta tiden. Just här tillsammans med oss de sista få åren. Nu är detta ett tecken på Hans tillkommelse. Han blir synlig i Sin Församling i form av Den Helige Ande och visar, att det är Han, för människor kan inte göra de här sakerna, som Ni ser, att Den Helige Ande gör, så det är Herrens tillsynekomst. Kom nu ihåg, det talas om bäggedera, "tillsynekomst" och "tillkommelse".

⁵¹ Nu förebrådde Han dem deras hjärtans hårdhet, för att de inte ville tro på dem, som hade sett det. Jag tror, att Han skulle göra samma sak idag. Sedan vi . . . De har . . . De trodde inte på de där människornas vittnesbörd och Han förebrådde dem det. Och sedan uppdrog Han åt dem att gå ut i hela världen, predika Evangeliet för allt skapat och Han skulle vara med dem ända tills det var fullbordat, världens ände. "Dessa tecken ska följa dem, som tror."

⁵² Nu idag försöker vi ta det skrivna Ordet, som vi har i bokstavsform, trosbekännelseform osv. till hela världen. Och det har varit missionärer, som har gått överallt. Men vad finner vi där? En inföding, som inte kan läsa sitt namn, som håller en traktat i sin hand. Han vet inte mer om det än han gör med sin högra och vänstra hand. Men då Jesus sa: "Gå och predika Evangeliet!", sa Han aldrig: "Undervisa i Ordet!". Han

sa: "Predika Evangeliet!" "Och Evangeliet kom inte endast i Ord utan genom Ordets uppenbarelse.", för det enda sättet det kunde göras på var att få Hans löfte att gå i uppfyllelse.

⁵³ Någon enda man kan läsa det där liksom William Jennings Bryant, då han debatterade med Darrel om Darwins etik. Förstår Ni? Han kunde bara säga, vad Darwin hade sagt. Och William Jennings Bryant kunde säga, vad Bibeln hade sagt. Det var debatten. Men i det här fallet kommer Gud ibland människorna och bevisar, att Hans Ord har uppenbarats. Och enda sättet man kan göra det är inte genom en traktat utan genom att Den Helige Ande verkar genom en. Ens liv blir Hans liv. Han är i en.

⁵⁴ Hedningarna, då de dyrkade sin avgud föll de ned inför avguden och trodde, att avguden svarade dem, att gud, deras gud, förvandlades, kom in i den här avguden och svarade genom dem. Det där är nu precis tvärt emot, omvänt mot vad Gud är. Gud har ingenting med avgudar att göra. Man är Hans instrument. Man faller ned inför Gud och Han kommer in i en och talar ut till människorna. Det är skillnaden. Han är den levande Guden för en levande person, inte en död gud för en död avgud. Han är en levande Gud för en levande varelse. Och man blir Hans vittnen, vad Han sa här.

⁵⁵ Det där är, lägg nu märke till, att många människor säger, att det där var bara för apostlarna! Han sa här: "Gå ut i hela världen, Ni, och predika det här Evangeliet för allt skapat och" (bindeord) "dessa tecken ska följa dem, som tror."

⁵⁶ Nu idag säger vi, att en god församlingsmedlem skakar hand med pastorn, flyttar sitt namn från metodisterna till baptisterna eller baptisterna till metodisterna osv. och lever ett tämligen gott liv. Vi missionärer nu, vi ser de där hedningarna leva liv, som de här amerikanerna, så kallade kristna, inte över huvud taget skulle kunna jämföras med. Förstår Ni? Så om ett gott liv är allt som räknas, är de lika frälsta som resten av dem, med hjälp av en avgud. Deras moral, och deras gärningar, skulle överväldiga oss till den grad, att vi inte skulle ha en chans att göra oss gällande i deras närhet, det är riktigt. Men det är inte det där, som gäller.

⁵⁷ Jesus sa: "Ni måste födas på nytt." För att bli född på nytt, det är att låta sig själv gå och dö och Kristi Ande kommer in i en. Då är man inte längre sin egen, det är Kristus i en, ser Ni, Den Helige Ande. Paulus sa: "Jag dör dagligen. Ändå lever jag, inte jag utan Kristus lever i mig." Kristus, ser Ni!

⁵⁸ Och om jag sa till Er, att John Dillingers ande var i mig, skulle jag ha skjutvapen här och vara fredlös, för det skulle vara hans — hans ande i mig. Om jag sa till Er en konstnärs ande, skulle Ni vänta Er att jag skulle måla en konstnärs tavla.

⁵⁹ Om jag säger Er, att jag är en kristen och Kristi Ande är i mig, eller i Dig, då gör vi Kristi gärningar. Jesus sa i Johannes

Evangelium: ”Den som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra.” Så sa Han här: ”Dessa tecken ska följa dem, som tror.”

⁶⁰ Genom tidsåldrarna har det nu varit en tid, då dessa tecken inte har följt de troende. Det är riktigt. Profeten talade om det och han talade om det i Sakarja, han sa: ”Det ska komma en tid, som inte ska kunna kallas varken dag eller natt, men vid aftontiden ska det bli ljust.”

⁶¹ Nu går ju solen upp i öster och går ner i väster. Den förändras inte, det är samma sol. Då nu Den Helige Ande kom, Jesus, Guds Son, kom Han i öster, över österns folk. Det har varit en dag. . . Så den har färdats, liksom civilisationen har färdats liksom solen, kommit från öster till väster och vi är nu vid Västkusten. Om vi far längre, kommer vi tillbaka till östern. Så, nåväl, allting är tecken på Hans Tillkommelse. Vi är vid ändens tid. Allting visar, att det är över, alltsammans.

⁶² Nåväl, nu sa profeten (Och ingen profetia kan eller bör tolkas privat, som Jesus sa. Den är precis vad den säger.): ”Det ska bli ljust om aftonen.” Så samme Son, som kom över österns folk och visade Sina gärningar och Sina välsignelser, det var profeterat, att det skulle bli en dyster dag, varken dag eller natt, det är en dunkel dag, liksom disig. Och man kan inte se solen men solen ger tillräckligt ljus. Något liknande som det är här ute nu, kanske litet mörkare. Och vi har haft tillräckligt för att gå med i församlingar och sätta våra namn i böcker osv. men vid aftontiden skulle samma mäktiga Kristi kraft komma över Hans Församling, precis liksom Den gjorde fordom över östern. I västern skulle det bli det samma. Så det är därför jag vill tala om den yttersta tidens evangelisation.

⁶³ Varenda tidsålder har haft sitt budskap och sina budbärare. Genom alla tider har varenda tidsålder haft sitt budskap med en budbärare. Gud har i varenda församlingstidsålder sänt ut någon smord med Den Helige Ande för att bära fram Hans Budskap för den tidsåldern, varenda gång.

⁶⁴ Nu skulle vi kunna börja och gå tillbaka för att backa upp det bara litet grand. Ända från begynnelsen, Gud var budbäraren i begynnelsen, som sa till Adam och Eva: ”Ni ska äta *det här* men Ni ska inte göra *detta*.” Det var Budskapet. Och då människan överträdde tidens Budskap, drog det död och kaos över hela den mänskliga rasen. Det är nu hur mycket Budskapet betyder. Och kom ihåg, att det inte var precis ett fullkomligt blankt förnekande av vad Gud hade sagt, som Eva trodde på, det var att ta det Gud hade sagt och försköna det eller — eller bara feltolka det litet grand, bara lägga till litet grand till Det eller ta bort litet grand från Det.

⁶⁵ Det är orsaken till, att jag tror, att Ordet är Sanningen. Om våra trosbekännelser och våra samfund inte kommer

fullständigt överens med Ordet, då är det fel. Och om Gud inte ville tillåta och Hans Ord var så viktigt, att bara felcitering av ett enda ord av Det orsakade alltsammans, varenda död, som någonsin inträffade, vartenda lidande, varenda gråtande baby, varenda begravningsprocession, varenda grav på sluttningen, varenda ambulans, som någonsin tutade, allt blod, som någonsin utgöts, all hög ålder och svält och möda, som vi har haft, bara för att Guds Ord felberäknades och orsakade allt det här, kommer Han då att ursäktas det i ändens tid, om vi felberäknar Det igen?

⁶⁶ Så, ser Ni, kristendomen är någonting viktigt. Om det kostade alla dessa sextusen års lidande, för att ett enda Ord missbrukades, kommer vi nu inte tillbaka med ett enda annat Ord, som missbrukas. Det måste vara exakt enligt Ordet, utan någons tolkning, enbart vad Ordet säger! Så många människor kommer att komma tillsammans och de säger, att det betyder *det här*, och de kommer att vara eniga och andra kommer att säga *detta*. Men Det säger: "Så här är det!"

⁶⁷ Om Gud kommer att döma världen efter församlingen, vilken församling är det då? Om Han ska döma den efter en nation, vilken nation är det? Han kommer att döma världen efter Ordet, Bibeln. För: "I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Och Ordet blev gjort till kött och bodde ibland oss." Det där var Kristus, var Guds Ord gjort till kött, uttalat genom en mänsklig varelse.

⁶⁸ Nu sa Han i Uppenbarelseboken: "Om någon människa kommer att ta bort ett enda Ord härifrån eller lägga till ett enda ord till Det, den samme ska tas, hans del, bort ur Livets Bok."

⁶⁹ Så Ni ser det är inte bara: "Nja, jag tror på *det här*, men jag vet just inte om *det där*." Man måste tro på Det, alltsammans. Kanske man inte har tro till att stå för Det, men försök inte, att stå i vägen för någon annan!

⁷⁰ Jag har ofta sagt, att jag önskar jag hade tro att, då mitt liv är slut, gå liksom Enok, inte dö utan bara ta en eftermiddagspromenad och gå hem tillsammans med Gud. Jag skulle tycka om att få göra det. Men om jag inte har den sortens tro, vill jag inte stå i vägen för någon annan, som har den sortens tro. Förstår Ni?

⁷¹ Nu är vi i aftontiden. Och budbärarna fram genom tidsåldrarna . . . Vi finner, att i början då en budbärare sändes, att – att feltolka Hans Ord eller att tvivla på ett enda Ord, det var total förintelse och Evig separation från Gud, att feltolka den budbärarens Ord. Och den förste budbäraren var Gud själv. Och . . . Alla de andra budbärarna sedan dess har varit Gud, som talade genom människor, vilket är Guds Ord, för det finns då ingen annan människa för Honom att tala igenom utom just den, som Han talade till. Men allt sedan

Han skapade människan och återlöste människan, har det varit Gud, som har talat genom människor. Han använder inte någon mekanisk apparatens hjälp utan människans hjälp, en människa, som är överlåten och helgad åt Gud.

⁷² Hur skulle vi inte kunna ta fram det genom profeterna och Simson och vidare fram igenom till just den här närvarande tidsåldern! Det har alltid varit en individ tillsammans med Gud. Nu hade varenda tidsålder, sa jag, sitt budskap och sin budbärare. Nu tar vi en annan tidsålder efter Edens tidsålder, bara för att få en liten bakgrund. Efter Edens tidsålder kom nu Noas tidsålder. Då nu världen. . . Vi var. . . Jag talade här om kvällen nere i Clarksville-tabernaklet över ämnet yttersta tidens tecken. Och så här om kvällen, på torsdag kväll, om att vara identifierad med Jesus. Och nu den här förmiddagen om den yttersta tidens evangelist, förlåt, evangelisation.

⁷³ Nu, just innan förstörelsen före syndafloden och syndaflodens tid, tja, vi finner att de hade en mäktigare civilisation, än vi har idag. Jag tror, att de hade kontroll över atomkraften. Jag tror, att det var det, som kastade världen ut ur sin bana. Jag har stått på British Ice Fields, de gräver ner sig femhundra fot, frilägger palmer, och det brukade finnas palmer där för många hundra år sedan. Och vi får lära oss och vet, att världen stod upprätt. Men de hade sådan mekanik och sådan vetenskap, att de kunde bygga en pyramid, sfinx osv., som vi inte skulle kunna framställa idag. Vi har inget maskineri att lyfta de där blocken så långt med, ser Ni, om det inte skulle kunna vara atomkraft. Bensinkraft kan inte göra det och elektriska krafter kan inte göra det. Men det var en annan tidsålder, mycket duktigare än vår tidsålder.

⁷⁴ Och i den tidsåldern kallade Gud en man, som hette Noa, bara en vanlig man, bonde, för han befanns gudfruktig i sin generation. Och Gud arbetade med den där ende mannen för att "bygga en ark", därför att synden, vi lägger märke till, att på den tiden "säg människornas döttrar. . ." säger Bibeln: "Guds söner såg på människornas döttrar."

⁷⁵ Då man diskuterar det, tror många av de skrivande, att det där var Guds söner, som de fallna änglarna pressade sig in i anden på. Jag kan inte förstå, hur en människa skulle kunna tänka så. Det skulle göra honom till en skapare, göra Satan till en skapare. Satan är ingen skapare, Satan är den, som förvränger skapelsen, ser Ni, allt. En lögn är bara sanningen sagt på fel sätt. Ett äktenskapsbrott är den rätta akten missförstådd. Förstår Ni? Och det är exakt vad synden är. Satan kan inte skapa, han kan bara förvränga det, som har skapats.

⁷⁶ Så det var Guds söner, vilka var Sets söner som härstammade från Gud genom Adam och Kains, Satans döttrar: "Och då de såg, att de var vackra, fagra."

⁷⁷ Och i det där lägger vi märke till, då man tar fram bilder från för några år sedan, säg hundra år sedan, hur kvinnornas skönhet har gått förbi den skönhet, som kvinnorna brukade ha. Om Ni läser 1 Mosebok 6, kommer Ni att finna en vacker bild av det där. De var fagra. Och kvinnorna idag är mycket vackrare, än de brukade vara. Det är på grund av deras kläder och deras moderna trend. Det är det, som framhäver dem.

⁷⁸ Jag har en bild av Pearl White, det var då Scott Jackson, den hemlige älskaren, dödade henne, stack en kniv i hennes bröst, och den stora nationen skakades av Pearl Whites sång. Hon ansågs vara den vackraste kvinna, som fanns i världen på den tiden. Å, hon skulle vara ett fornminne på gatan idag, jämförd med en del av de här kvinnorna.

⁷⁹ Eller gå tillbaka till Clara Bowes tid, då hon först satte igång skandalen att rulla ner sina strumpor under sina knän och säga: "Rulla dem, flickor, rulla dem!" Jag kommer ihåg det där i min ungdom. Och ta Clara Bowes bild och jämför den med några av dagens skönheter! Förstår Ni?

⁸⁰ Och det där är ett tecken på ändens tid. Jesus sa: "Liksom det var på Noas tid, så ska det bli vid Människosonens tillkommelse." Och de klär hela tiden av sig. Vad är det där? Kains döttrar. Det är därför vi anses vara excentriska och fanatiker, då vi försöker att förklara och säga Evangeliets sanning om det. Men de sänker sin moral hela tiden och kommer på gatorna och — och uppför sig som de gör och inser inte, att de kommer att få stå till svars på Domens Dag. Den kvinna, som nu klär sig sextigt, och Du kanske är ren som en lilja för Din man eller för Din älskling, Din pojkvän, men då syndaren går förbi på gatan och ser på dig och Du klär Dig på det sättet, kommer han att få begärelse till Dig, för att Du har visat Dig för honom på det sättet.

⁸¹ Det är inte barnen, som behöver få stryk, det är pappa och mamma, för att de låter dem göra så där. Det där är inte ungdomsbrottslighet, det är föräldrabrottslighet. Och jag tänker en hel del på predikstolsbrottslighet, för de låter dem bara komma undan och säger ingenting om det, fast det finns där i Ordet.

⁸² Bibeln nu, Jesus sa: "Vem som helst, som ser på en kvinna för att åtrå henne, har redan begått", förfluten tid, "äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta." Och då den där syndaren kommer till domen för att vara tvungen att stå till svars för äktenskapsbrott, kommer det att direkt att frågas: "Vem begick Du det med?" Med Dig! Fast Du aldrig gjorde handlingen, men Bibeln säger, att Du är skyldig i alla fall. Vem får skulden då? "Vem som helst, som ser på en kvinna för att åtrå henne, har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta." Allvaret i det!

⁸³ I Jeffersonville idag är det nittionio komma nittionio procent av kvinnorna, som är skyldiga inför Gud. Hela

nationen är så där. Varför? Brottsligheten i predikstolen, att inte tala om det för människorna och brottsligheten i hemmet, som låter de unga damerna komma ut på gatan och uppföra sig så där. Och de kallar det för "all right".

⁸⁴ Det där är nu exakt det, som Noa hade att kämpa mot på sin tid. Människornas döttrar var fagra och Guds söner tittade på dem. Ser ni, åtrån kommer igen. Men Noa, å, vi skulle kunna stanna där i timtal. Men Noa var en rättfärdighetens, gudsfruktans, oskuldens man och han ropade emot sådant. Och de kallade honom för en tokig man. Bespottare, Bibeln säger, att de bespottade honom, hade roligt åt honom. Men han sa: "Det kommer en tid, då en storm, vatten kommer att falla från himlen." Det hade aldrig varit något regn. Och hans Evangelium stämde inte med deras vetenskapliga teorier på den tiden, för det fanns inget regn i himlen.

⁸⁵ Och idag har de moderna så kallade religiösa gruppernas vetenskapliga teori försökt bevisa, att den här Välsignelsen, som vi har, som kallas Den Helige Ande, är bara starka känslor. Ser Ni, det stämmer bara inte överens med deras vetenskapliga teori. Nåväl jag skulle vilja fråga dem så här: vad får dem att förvandlas? Vad får drinkaren att sluta dricka? Vad får den prostituerade att sluta med sitt onda liv? Vad får cancer och sjukdomarna att lämna människorna och de döva, stumma och blinda och de döda att uppstå? Förklara det! Är det starka känslor? Det har med sig starka känslor, visst.

⁸⁶ Vad som helst, som har liv, har känslor och vad som helst, som inte har känslor är dött. Ursäktat uttrycket, men jag tycker, att vi borde begrava en del av vår känslolösa religion då, för den är död. Den har inga känslor med sig. Vilken religion som helst, som inte har några känslor borde begravas, för Den är känslösam.

⁸⁷ Jesus, då Han gick in i staden, ropade barnen och allesammans, alla Hans vänner: "Hosianna! Han som kommer i Herrens Namn!" Och de där religionisterna på den tiden kunde inte stå ut med det, det var alltför känslösamt. Han sa: "Om dessa tiger, kommer stenarna omedelbart att ropa." Förstår Ni? Någoting måste ropa, för livet var där.

Noa hade en förfärlig tid, men till sist en dag sattes han på prov.

⁸⁸ Och alla, som går tillsammans med Gud sätts på prov, ens tro prövas. Då man börjar leva för Honom, då kommer varenda granne att prata om en, allting kommer att gå fel för en. Kom bara ihåg det, för det är Gud, som prövar en. Bibeln säger: "Varenda son, som kommer till Gud, måste först prövas, tuktas, uppfostras." Liksom min pappa tuktrade mig, då jag hade gjort fel, de hade — de hade de — de tio budorden hängande ovanför dörren, det var en kvist ungefär så här

lång, och herr Branham var ganska armstark och han tog ut oss och han tuktrade oss. Och det är så Gud gör. Han prövar, uppfostrar en, utbildar en, därför att man är Hans barn, det finns någonting i framtiden för en, ett hem i Härligheten. Och Han tuktar en. Varenda son, som kommer, måste nu bli tuktrad.

⁸⁹ Noa, en förebild till den här tidsåldern nu, sattes på prov, för Gud sa till honom att gå in i arken och då han gick in i arken, stängdes dörren av sig själv. Och utan tvivel sa Noa till sin familj: "Titta imorgon! Å, dörren stängdes ikväll men imorgon kommer det att vara regn där uppe i himlen." Det hade det aldrig varit tidigare, kom ihåg det!

⁹⁰ Och bespottarna, kanske en del av dem liksom halvvägs troende, sa: "Låt oss gå upp och stå där! Ni vet, den där gamle mannen skulle kunna ha haft rätt." De stod runt arken och väntade, Ni vet, och tänkte: "Tjaa, han skulle ju kunna ha rätt." och de gick upp. Och nästa morgon sken solen precis lika vackert, kom över himlen.

⁹¹ Ni förstår, att otvivelaktigt satt Satan där uppe, uppe vid det där hålet på arken, det där fönstret, och sa: "Tror Du fortfarande, att Du har rätt?" Ja, det är så djävulen gör med oss alla. Men så länge Gud har sagt så, håll fast vid det! Det spelar ingen roll vilket, stanna kvar hos Det!

⁹² Den andra dagen gick, den tredje dagen gick. Noa svettades ut det. Men till sist, efter sju dagar! Och det där var den 17:e februari, då han gick in. Och sedan efter sju dagar, den morgonen då han vaknade, då dundrade åskan, stora stora regndroppar droppade runt omkring. De där, som hade kommit upp och stannat en dag eller två för att ta reda på, sa: "Tja, vi går och ser efter, om det sker någonting.", det var för sent då. De bultade, de skrek. Gatorna blev fulla av vatten, det började stiga upp på sluttningarna. Folk drog sig mot höjderna. De försökte komma sig på båtar osv. men om inte båten var konstruerad av Gud, skakade bara de där mäktiga jordskalven på den tiden den under vatten.

⁹³ Man säger: "Vad som helst! Bara så att jag har någon religion, så är det all right." Nej, det är det inte. Det måste vara en upplevelse konstruerad av Gud i religionen. Förstår Ni? Allt annat kommer att gå under. Jag säger inte det här för att vara annorlunda. Jag säger det bara för kärlekens skull och vet, att jag — jag kommer att vara tvungen att stå till svars på den dagen och är ansvarig. Så om jag bara säger vad Han säger, då vet jag, att det är all right. Men om jag försöker lägga in någons trosbekännelse eller teori i det, jag — jag skulle inte kunna göra det, jag har inte tro för det. Jag tror bara det Han har sagt,

⁹⁴ Lägg nu märke till, att det blev djupare efter ett tag och till det högsta. De bultade på dörren, de skrek, de grät. Det gjorde ingen nytta alls. Kanske några dagar tidigare, då de tog

in djuren dit, skulle jag ha kunnat höra en del av bespottarna säga: "Fortsätt dit in med Dina stinkande djur. Lev med all Din stank där inne, om Du vill!"

⁹⁵ Det är precis som idag, de säger samma sak till en. "Fortsätt, var gammalmodig, om Du vill! Vi ska röja." Fortsätt, låt det gå! Men å, broder, att få vara trygg i arken, med dörren låst! Det är grejor, det.

⁹⁶ Men Noa, på hans tid var det svårt för honom i hans tidsålder, ser Ni, för människorna hade aldrig hört om någonting sådant, men det kom i alla fall. Sedan finner vi, att ut på scenen kom, efter att Noa hade räddats osv. och det började växa på jorden igen och — och allt, som anda hade, hade förgåtts. Och sedan finner vi åter, att det kom en tid, då Gud förde Sina barn ut ur Egypten, att Moses kom med lagen. Det var så svårt för människorna att förstå, men en nådeshushållning förändrades till en lag. Och då, sedan lagen hade kommit, försökte Moses. . . Den var en skollärare. Folk levde bara hur som helst, som de ville, så skolläraren, lagen, säger Bibeln, var till för att få folk att inse, att det var fel, så Han gav dem de Tio Budorden. Det var en rätt stor förändring, folket ville inte ta emot den. All right.

⁹⁷ Sedan, efter Moses, kom Johannes. Och efter Johannes kom nådeshushållningen, han presenterade Jesus. Och då Jesus kom, för att försöka ge oss nåd, vilket var Gud i Anden, i Andens släkt, som uppenbarade Sin kärlek: "Ty så älskade Gud världen, att Han gav Sin enfödde Son." och Jesus var så annorlunda och tvärt emot lagen, ser Ni, men det var en annan nådeshushållning, en annan tid.

⁹⁸ Och sedan, då Jesus for, talade Han om denna Den Helige Andes tidsålder, Livet på insidan, ett vittne för Honom om uppståndelsen. Jag har massor av Skriftställen här, men jag har bara inte tid att komma till dem. Jag ska bara skumma över dem. All right. Det har alltid varit ett faktum och — och en strid, då den ena nådeshushållningen förvandlas från en gammal nådeshushållning till ett Budskap för den innevarande tiden, har det alltid varit en strid med människorna. De — de. . . Det är så, fast det alltid har varit enligt Skriften. Men under den tiden, ger Gud dem en tid av nåd och någonting att leva av eller någonting att göra. Nu finner vi, att omedelbart efter att den tiden av nåd har getts, försöker jordens människor att finna någonting, som motarbetar den och någonting, som gör den till en människogjord affär.

⁹⁹ Sedan Noa hade fått arken och omedelbart därefter, byggde Nimrod, den avfällingen, ett torn och sa: "Om floden skulle komma, ska vi bara klättra upp och komma ovanför den." Och sedan kom Gud med lagen, som bara. . . Ser Ni, den nådeshushållningen hade levat ut sin tid.

¹⁰⁰ Och då Jesus kom, också efter lagen, lagen talade om Moses och... Talade om Kristi tillkommelse. Men då Han kom, var de så stelnade i fädernas traditioner, de hade sina trosbekännelser, de hade sina sätt, de hade sina församlingar, de hade lagt sig till rätta, så det var så svårt för Jesus att försöka skaka lös det där riket (den där församlingen) från en trosbekännelse, för att tro på Honom. Och ändå hade Skriften särskilt talat om Denne hela vägen från Edens första tidsålder. "Hans säd ska krossa ormens huvud." Utlovade Jesus genom varenda en av tidsåldrarna och då Han kom, kände de inte igen Honom, för att de var så bundna i sin trosbekännelse. Men ändå var det den Skriftenliga sanningen. Varenda budbärare och hans Budskap förutsade den andre, som skulle följa, varenda gång. Moses, profeterna förutsade, Moses förutsade Jesu tillkommelse. Moses sa: "Herren, Din Gud, ska låta en profet uppstå, som är lik mig." Hur många gånger har vi inte gått igenom det där i våra Budskap världen runt, att den kommande Messias skulle vara en Profet!

¹⁰¹ Det var därför den illa beryktade kvinnan, tvärt emot alla predikanterna, trodde Budskapet, hon. Kvinnan i Samaria, då Jesus talade med henne, Han sa: "Ge mig att dricka!"

¹⁰² Hon sa: "Du har ingenting att hämta upp med. Det är inte passande för Dig att be mig, en samaritisk kvinna." Och samtalet fortsatte.

Då sa Han: "Gå och hämta Din man och kom hit!"

Hon sa: "Jag har ingen."

¹⁰³ Han sa: "Det är riktigt, Du har haft fem och den Du lever med nu, är inte din."

¹⁰⁴ Hon sa: "Herre, jag ser, att Du är en Profet. Nu vet vi, att det ska komma en växling av tidsåldrar. Det kommer En, som ska vara smord, som kallas Messias, Guds Kristus, och då Han kommer, ska Han vara den där Profeten." Så mycket mer den där kvinnan visste än alla predikanterna på den tiden! Ja. Och hon i sitt tillstånd, ser Ni, hon förstod Skriften. Likväl en stackars liten kvinna, gift med fem män och levde nu med den sjätte, och ändå visste hon mer om Skriftställena, för att hon tog Den bara för vad Den faktiskt sa. Och hon sa: "Då Han kommer, kommer Han att vara en Profet."

Vad sa Jesus till henne? "Jag är Han."

¹⁰⁵ Och hon lämnade sin vattenkruka och sprang in i staden, sa: "Kom, se en Man, som har sagt mig de saker jag har gjort. Är inte detta Messias själv?" Förstår Ni? Det var Han.

¹⁰⁶ Ser Ni, hon — nu visste hon, att Han skulle komma, för profeterna och Skriften hade på Mose tid och på profeternas

tid och hela vägen bakåt i var och en av de där tidsåldrarna sagt: "Han kommer att vara här och det här är vad Han kommer att vara!" Oj, oj!

¹⁰⁷ Om folk bara kunde se det idag, så skulle de veta, vilken tid vi lever i. De skulle se, att det är Guds löfte för den här tiden. Gud sa, att det skulle vara så här. Det är ingenting, som är fel. Guds stora klocka tickar precis exakt den rätta tiden. Och även enligt vetenskapen är det tre minuter i midnatt. Så, ser Ni, slaget kan komma när som helst. Och det var för två eller tre år sedan de sa det. Ser Ni, vi är i ändens tid. Men, ser Ni, vi har bytt tidsålder från den gamla församlingstidsåldern här borta, där den där dystra dagen var, bara gå in i församlingen och sätta sitt namn i boken, till aftontidens Ljus, restaureringen, Den Helige Andes återkomst till jorden igen, en pingst till, ett tecken till, en sak till skulle äga rum. Och människorna tror det inte, för de är så stelnade, liksom de var på Jesu tid. Förstår Ni? Han talade om den här tiden. Då Han var här på jorden, kom Han exakt enligt Skriften, då förutsade Han, att *den här tiden* skulle komma.

¹⁰⁸ Nu, nu vill vi tänka på en annan sak här. Jag har . . . Om Ni vill läsa en del av det, Matteus 24. Jesus talade om den här tiden, Han sa, att judarna skulle samlas igen vid den yttersta tiden. Han sa: "Då Ni får se fikonsträdet knoppas, vet då, att tiden är inne!" Han sa: "Det ska vara en tid av rådlöshet, ångslan mellan nationerna, havet ska dåna, männen ska dö i hjärtfel hela tiden." Det är inte bland kvinnorna nu. Det är bland männen. Jesus sa aldrig kvinnorna, "männen". Titta på plågan! Och vad skulle ske i den tiden? Det skulle vara tecknet på ändens tid. "Hjärtfel, fruktan, rådlöshet." Uppenbarelseboken, då Den talade och profeten talade om den här tiden, sa han, att det skulle komma en tid, då församlingen skulle vara ljum, Laodiceas församlingstidsålder i den yttersta tiden. Förstår Ni? Vad är det? Det är Jesus (den sista tidsåldern) som förutsäger slutet på den här tiden.

¹⁰⁹ Precis exakt liksom i Eden, liksom framme på Noas tid och framme på Mose tid, framme på – på lagens tid och sedan en tid av nåd och nu i aftonens tid. Det finns många andra där, om vi – vi hade tid, men jag har bara hoppat över dem, för vi kommer inte att få tid. Om var och en, som sa vad som skulle vara i nästa tidsålder, men församlingen blir så församlingsk med sina trosbekännelser, med sina dogmer och sin låtsastro och sina människogjorda teorier, så att de missar det där Ordet. Nu kan Ni se, vad aftontidens evangelisation kommer att vara. Förstår Ni? Vad är det? De, som håller på med Den, kommer att kallas tokiga. De kommer att vara så annorlunda! Det var de på Noas tid, det var de i varenda tid. Utstötta ur sina församlingar för att de trodde på Jesus, vem

som helst, som lyssnade till Honom, måste uteslutas ur sin församling. Förstår Ni? Men Han hade den där tidsåldern, Sonens tidsålder.

¹¹⁰ Nu finner vi också, att den store Helige Ande profeterade om det där. Ni vill skriva ner en del av de här Skriftställena: Matteus 24, och sätt sedan Andra Timoteusbrevet 3:1! Den Helige Ande talar om en mäktig intellektuell tidsålder vid ändens tid. Visste Ni det? Varför är det så?

¹¹¹ Josef, Du har rest tillsammans med mig mycket här i landet och Du har hört om mötena utomlands. Jag far utomlands och har etthundrafemtio, tvåhundra tusen, femhundra tusen och människorna bara. . . Bara en enda sak, som man ser utförd varenda dag, som mötena pågår, nästan, här i tabernaklet, upp till tio, tjugo och trettio tusen faller på sina fötter. . . av sina fötter, för att prisa Gud. De ser Det. Vad är det fråga om, då det inte sker i Amerika? Det är den intellektuella tiden. De vill ha någon, som kan tala, inte om dom, inte om de här sakerna, för det gör slut på deras medlemskap i deras klubbar och — och deras loger och — och de ogudaktiga ting, som de tillhör. Därför, om deras pastor skulle nämna någonting sådant här, skulle diakonstyrelsen få honom bortkörd och sätta in någon annan, någon ung ricky eller någonting. Ni vet, vad jag menar.

¹¹² Ursäkta det där, ser Ni, jag — jag menade inte det där, ser Ni, men ibland blir jag överentusiastisk, antar jag. Men jag menar. . . Ricky är all right. Jag tycker bara inte om namnet, det är riktigt. Men om Du slår upp det där i numerologin, skulle Du byta namn på Ditt barn. Ja, sir. Ricky eller Elvis nu, eller någonting sådant, å barmhärtighet! Så å, i alla fall nu, ser Ni, att de måste. De hade inte de där namnen förr, det måste komma. Det här är den tid, då det ska vara här. Visst. Exakt rätt.

¹¹³ "Och nu säger Anden." Nu, Lyssna nu! Jag citerar för Er från Skriften.

Nu säger Anden uttryckligen, att i de senare tiderna, ser Ni, senare tiderna ska somliga gå bort ifrån tron och hålla sig till förförande andar . . . onda andars läror, osv., ser Ni.

¹¹⁴ Titta, hur de skulle vara: "Besinningslösa, högmodiga," storpampar. Ursäkta det, men Ni vet, vad vi kallar för storpamp, gatuuttrycket nu. Vi vet alla bättre än att säga det på det sättet. "Besinningslösa, högmodiga, älskar vällust mer än de älskar Gud."

¹¹⁵ Jag stod där igår, tittade på den där simbassängen alldeles nedanför oss. Och jag undrade, då en man, som är söndagsskollärare, sa till mig: "Det där borde inte stå i Bibeln, där Jesus spottade." Han sa: "Det är emot sanitetsreglerna, då Jesus spottade och gjorde, tog sin spott."

¹¹⁶ Han stod och talade, den ursprungliga grekiskan säger: "Han spottade på marken." Talade med den här mannen och spottade på marken. Då Han var färdig tog Han sin hand, böjde sig ner, tog upp spotten tillsammans med smutsen och smorde det på hans ögon och plaskade på det på hans ögon och sa: "Gå och tvätta Dig i dammen Siloam (sänd) så ska Dina ögon öppnas." Och han gick och tvättade sig, hans ögon öppnades.

¹¹⁷ Så den här karlen sa till mig: "Det där skulle inte fungera idag. Det är emot sanitetsreglerna, hälsoreglerna." Och så tar samme man sin familj, hustrun och alla de där barnen dit ner till den där simbassängen, där alla de där kvinnorna och männen, och i det där vattnet vid de tiderna av månaden de inte borde vara i den och allt det där. De går aldrig till toaletterna ibland och — och alla de där smutsiga kropparna och smutsen i den och de sprutar ut det genom sin mun och ögonen och sådana saker. Och sedan säga, att Jesus spottade på marken och gjorde så, att en man kunde se.

¹¹⁸ Jag hämtade en liten pojke därifrån här om dagen, han sa: "Jag svalde litet av det där vattnet", sa han, "jag är sjuk som en häst. Jag går hem." Den lille mannen, som bor i en husvagn ungefär två eller tre kvarter nedför gatan, dit jag tog honom, kanske sitter här nu, han sa: "Jag går aldrig i där igen."

¹¹⁹ Men ändå kallas det där för "modern civilisation". Ser Ni vart man kommer? Det gamla ordspråket "sila mygg och svälja kameler", ser Ni. Jag är bara ivrig att få träffa honom nu. Var så god, nu! Bäst att komma bort från de där sakerna, ser Ni.

¹²⁰ En intellektuell, "Besinningslös, högmodig, älskar vällust mer än de älskar Gud." Jag citerar Skriften. Den Helige Ande säger uttryckligen, att det här skulle äga rum i ändens tid. "Besinningslösa, högmodiga, har ett sken av gud-..." Nåväl, först: "De skulle vara omätliga och förakta dessa, som har rätt", hata dem, som tror på Ordet. Ser Ni dem? De går inte med på de där traditionella trosbekännelserna och sådant, så de hatar dem.

¹²¹ Liksom de där fariséerna och sadducéerna, de hatade Jesus. Varför? För att Han var — Han sa emot deras trosbekännelse. Förstår Ni? Inte för att Han ville vara annorlunda men Han måste leva, Han var Ordet, det levande Ordet, som levde. Han sa: "Om jag inte gör min Faders gärningar, så tro mig inte!" Förstår Ni?

¹²² Nåväl, det är samma sak idag. Om en man predikar de här sakerna och det inte sker, då är det fel, för Skriften säger, att det skulle ske. Så om det sker, då är det rätt, inte mannen som har rätt utan Ordet har rätt. Men nu är det här det tillstånd vi har kommit i idag. Ser Ni, vänner, det är precis lika förnuftigt. Ser Ni det? Jag håller på att bygga upp här för att visa Er höjdpunkten här på evangelisationen i ändens tid.

123 Lägg nu märke till i de här tiderna, den intellektuella tidsåldern: "Besinningslös, högmodig, älskar vällust mer än de älskar Gud", stannar hemma på onsdag kväll för att titta på en del av de där vulgära pjäserna: "Vi älskar Susie" eller "Lucy" eller vad alla de där sakerna är, en kvinna gift ett dussin gånger och bor tillsammans med män och de lever... Och å, oj, oj, varenda en av dem gift och skild och gifter och skiljer sig, och man gör dem till idoler, liksom gudar. Men man vill hellre stanna och titta på det där än vara med på bönemötet. "Älskar vällust mer än de älskar Gud". Låt ett bollspel komma till staden, eller Överstarna och Jättarna eller vad det nu var, som skulle mötas här ute någonstans, så stänger de kyrkorna för att kunna vara med på det. Låt Elvis Presley komma här nere på gatan med sin gitarr och börja svänga den fram och tillbaka, eller några av de där männen, en onsdag kväll, så skulle bönemötena stängas. "Älskar vällust mer än de älskar Gud Besinningslösa, högmodiga, omåttliga, våldsamma och hatar dem, som är goda. Har ett sken av gudsfruktan!"

Man säger: "De är kommunister." Nej, det är de inte.

124 De är församlingsmedlemmar, som har ett sken av gudsfruktan. Men vad? De förnekar dess Kraft! Har en Guds form men säger: "Gud gör inte de här sakerna. Ser Ni det finns ingen Kraft i det, acceptera bara det, Du, och gör *det här, det där!*" Ser Ni, ingen förändring av livet, ingenting alls, det är bara – bara att tillhöra församlingen.

125 "Som har ett sken av gudsfruktan men förnekar dess Kraft. Vänd Dig bort från sådana!", säger Bibeln. "För det här är den sorten, som går från hus till hus och fångar dumma kvinnor, tyngda av synder, bortdrivna av olika lustar." Det där är exakt vad Bibeln säger. Nu lever vi exakt i den tidsåldern. "Men utför en evangelists verk, Du, ge fullt bevis för Ditt ämbete!" Ser Ni, det är det, det gäller.

126 Genom de här budbärarna och vittnena, som vi ser, finner vi nu vilken skörd vi är i. Se efter vilken skörd Du är i i förmiddag! Titta, vilken skörd vi är i! Å, Han sa, på *den här* sidan, att dessa tecken ska följa dem, som tror, de kommer att bli hånade och bespottade liksom på Noas tid. Och *här* kommer den här andra gruppen tillbaka här och har roligt åt dem, besinningslösa, högmodiga och har ett sken av gudsfruktan och förnekar just det, som Ni bekänner Er till. Så Ni kan se, vilken skörd Ni är i, ser Ni, de här sanna budbärarna av idag! Jesus förutsade, att *det där* skulle vara Satan med hans budskap. Och Hans budbärare skulle ha *det här* igång, de här tecknen ska följa dem, som tror. Ser Ni, Satans budbärare skulle ha ett sken av gudsfruktan. Hans budbärare skulle ha de här tecknen: ta upp ormar, dricka

dödliga ting, kasta ut djävlar, lägga händerna på de sjuka, undfå Den Helige Andes dop, tecken och under. Vi är nu i en av skördarna och vi är vid ändens tid. Oj, oj!

¹²⁷ Inget under att profeten Jesaja sa: "Hela kroppen är upprätt och full av variga sår, allting." Vart skulle vi kunna gå? Vad skulle vi göra, om vi alla skulle smälta samman? Det skulle göra det värre än någonsin, ser Ni, där skulle det finnas alla slags saker. Liksom de försöker med Kyrkornas Världsråd, det kommer aldrig att fungera, de har ateister, otroende. "Och hur kan — hur ska två kunna vandra tillsammans", säger Bibeln, "med mindre de har kommit överens?" Förstår Ni? Och det finns inte två av dem, som kan komma överens.

¹²⁸ Frälsningen är en individuell affär mellan, inte en församling, utan mellan varje individ och Gud. Att vandra tillsammans med Ordet! Ja. Titta, broder, då vi ser! Och jag vet, att jag är förfärligt sen.

¹²⁹ Lagg märke till, att Hans Tillkommelses mäktiga blinkande röda ljussignal är nere! Vi vet det. Jag skulle bara kunna ta många Skriftställen här, som jag har skrivit ner, för att visa Er, att vi är vid ändens tid. Judarna har kommit tillbaka till Palestina, fikonträdet har knoppats. Männens hjärtan strejkar av skräck. Kvinnorna, den besinningslösheten de är i, hur skulle jag inte kunna gå tillbaka i Uppenbarelseboken och visa Er, att den här nationen är märkt av kvinnor, kvinnans tal, nummer tretton. Vi har från början tretton kolonier, tretton ränder, tretton allting, tretton stater, allting tretton, tretton stjärnor på dollarn, allting är tretton och en kvinna.

¹³⁰ Då jag för inte så länge sedan stod i Schweiz och jag talade. En kvinna sa: "Jag, vi vill komma över till Amerika, så vi kan få friheten liksom kvinnorna där." Jag berättade för dem, vad de gjorde. "Nej", sa de, "då vill vi inte ha det där." Förstår Ni? Förstår Ni?

¹³¹ Men det är Amerika. Vi skulle kunna gå tillbaka och visa det där just här, att det är meningen att det ska vara i den här nationen, som kommer upp, där det inte finns något vatten, inga folk. Kommer upp som ett lamm, har två horn, civil och kyrklig makt, men de förenar sig genom politiska krafter, en ny president har vi, som inför Rom igen.

¹³² Jag vill, att vem som helst ska tala om för mig, vilken teolog som helst här eller var som helst annars, var Bibeln någonsin har förutsagt, att kommunismen kommer att regera världen. Frukta inte för kommunismen, det är ingenting med den. Det är någonting falskt, som Gud använder för att tukta nationerna med den, tukta nationen. Visst. Bibeln säger, att Rom kommer att regera världen. Titta på kung Nebukadnessar, hans dröm, hans syn, Daniels uttydning, hur vartenda ett av

de där rikena och tidsåldrarna träffade precis fullkomligt och ända nere vid slutet, där var Rom. Så det kommer att vara Rom. Det kommer inte att vara kommunismen, de är bara — de är bara galjonsfigurer. Det är alltsammans. De kommer aldrig att komma någonstans. Nej, det kommer de inte.

¹³³ Liksom Joseph just sa: "Afrikas hjärta, de där stackars hedningarna där borta, ska inte åsidosättas. De har redan blivit åsidosatta." Det är det, som är problemet med dem idag, de har blivit åsidosatta. De vill ha kärlek, de vill ha Gud. Och då kommunismen är ogudaktig, kommer de aldrig att ta emot den. Förvisso inte, nej visst.

¹³⁴ Det röda ljuset blinkar. Signalen är nere. Hans tillkommelse står för dörren. Oj, oj! Jesaja, 60:e kapitlet och 2:a versen säger: "Mörker ska övertäcka jorden och totalt mörker ska övertäcka människorna." Och det är exakt riktigt.

¹³⁵ Den yttersta tidens budbärare och Budskap borde möta den yttersta tidens omständigheter. Tycker Ni inte det? Det här Budskapet skulle inte ha kunnat predikas för fyrtio år sedan. Nej, den yttersta tidens Budskap och budbärare måste möta dem. Så långt tillbaka, på den tiden, som de hade, skulle det förmodligen inte ha fungerat. Men det måste klara av den yttersta tidens omständigheter. Omvänd Dig, tro på Evangeliets tecken! Det är Budskapet av idag. Tvätta Era själar i Lammets Blod och tro på Evangeliet, att den yttersta tidens tecken är här, Evangeliets sådd har redan skett.

¹³⁶ De talar så mycket om reform, jag ska hålla med dem om det, den evangeliska reformen, liksom. *Reform* betyder "att bli upprensad". Så jag tror, att vi behöver en hel del upprensning av vår otro och tro på Evangeliet. Det är riktigt. Alltför mycket av våra misstankar och undringar. Reform! Till och med det vanliga ordet i den grekiska översättningen, som heter *omvända sig*, betyder faktiskt "reformera". Och *reformera* betyder "att rensa upp", allt det gamla, det förgångna och tro på Evangeliet i Dess kraft och manifestation. "Dessa tecken ska följa dem."

De säger: "Enbart för den tidsåldern."

¹³⁷ Han sa: "Till världens ände." Nu har någon rätt. Om mannen, som är en otroende, sa, att det där var bara för apostlarna enbart, och Jesus själv sa: "till världens ände", då tar jag Hans Ord på det. Det är, Det är rätt.

¹³⁸ Gud vill, att Hans folk ska vara avskilt från otro och otroende. Så många av Er människor begår ett misstag i det här och låter ibland era barn leka lite Oswald här ute. Förstår Ni? Jag menar inte att vara annorlunda nu och stel osv. och vara något slags fanatiker. Jag menar inte det. Men om man låter en. . . Var säker på vem Din dotter går ut med om kvällen! Förstår Du? Kanske Du uppfostrade henne till en gudfruktig liten flicka i närheten av församlingen och innan

Du vet ordet av kommer hon ut i sällskap med Oswald eller några av dem och — och han är ateist, en otroende, och hennes liv kommer att bli förstört och Du vet inte, vad han är. Förstår Du? Sedan kommer han att gifta sig med henne och titta, var Dina barn är, dina barnbarn då, ser Du. Var försiktig! Gud vill, att Hans folk ska vara avskilt.

¹³⁹ Läs 2 Mosebok 34:12 en gång, Du, och se efter, vad Gud sa till Israel! ”Då Ni kommer bort till det där landet, så rensa ut allting, som finns där! Ha ingenting alls att göra med det!” Josua också, 23:e kapitlet och 12:e versen, ge akt på, vad Josua sa: ”Nu har Gud fört Er till det här goda landet”, liksom församlingen nu, ”och har fört Er till det här goda landet. Tycker Ni om det?”

De sa: ”Amen, vi tycker om det.”

¹⁴⁰ Han sa: ”Nu finns det en kvarleva, de här otroende här ute, och umgås inte med dem! Gå inte med dem!” Gör inte det, syster, om den där pojken vill ta med Dig till en krog någonstans, bara för att få en vänskaplig liten drink, håll Dig borta från honom! Och samma sak, Ni pojkar, med en flicka, som skulle vilja göra samma sak. Håll Er borta från dem!

¹⁴¹ Nu kommer man att säga: ”Broder Branham är en gammal fantast.” Men en vacker dag kommer Ni att komma underfund med det. Om Ni hade gått den stig jag har gått, skulle — skulle Ni veta, att det där är riktigt. Jajamensen.

¹⁴² Hur många gånger har jag inte sett i bekännelserummen, där de unga flickorna kom in — i skam. Den där fläcken kommer att vidlåda henne tills hon dör och de sakerna, som hon sa: En gång uppfostrad i ett fint kristet hem, men här är det, som skedde, hon gick ut med den här pojken. Han var bara så söt, att hon bara inte kunde hålla sig borta från honom och — och allting sådant här. Och för det första rökte han cigaretter och hade en flaska i sin ficka och de började dricka och här var man. Förstår Ni? Och där är hon i skam och så. Å, det är sorgligt! Man ser det på båda sidor. Så håll Er bara borta, avskilj Er! Var trevlig och snäll mot alla, men ta inte del i deras synd! Håll Er borta ifrån den! Jajamensen.

¹⁴³ Och vänner, det är alltid ledarna, varenda gång genom de här skiftande tidsåldrarna, som har fått människorna alldeles i oordning. Det har inte varit så mycket människorna, om Evangeliet skulle ha stannat i predikstolen, där Det hörde hemma.

¹⁴⁴ Liksom jag talade till Bethany College där, lutheranerna. Han sa: ”Broder Branham, vad tror Du vi har?” Och jag... Han sa... .

Jag sa: ”Nåväl, här är vad det är.”

¹⁴⁵ Han sa: ”Vad är det för skillnad mellan den här pingsten Du talar om och oss lutheraner?”

146 Jag sa: ”Pingstförsamlingen är den avancerade lutherska församlingen. Det är exakt riktigt. Om Ni hade stannat kvar där Ni borde ha varit, hade Ni varit pingstväänner också.”

147 Och vi talar alla om liksom jag hörde någon säga i morse, att ”Alla församlingar, alla — alla de första religionerna, alla kristna kommer faktiskt från Rom.” Jag vill, att någon ska bevisa det för mig. Jag ska medge, att alla samfunden kommer från Rom, men de kristna började i Jerusalem.

148 Så om det katolska prästerskapet vill, att vi alla ska vända om tillbaka till kristendomens moder, ska jag hålla med honom om det, låt oss gå tillbaka till Pingsten och allesammans få Den Helige Ande! Jag ska hålla med honom om det. Att den aldrig kom från Rom, den kom från Pingsten. Församlingen invigdes inte i Rom, den invigdes på Pingstdagen. Visst, inte under deras dogmer utan under Den Helige Andes dop. Det är det, jag försöker säga. Om vi går tillbaka, låt oss då gå tillbaka till dess början, inte tillbaka till samfundet, då går man till Rom, för de var de första, som hade en organisation eller ett samfund, och det är modern till dem alla.

149 Och Bibeln säger så i Uppenbarelseboken 17: ”Hon är prostituerad själv och mor till skökorna, sina döttrar.” Förstår Ni? Det är vad Bibeln säger. Jesus Kristus sa det där: ”Den där Romerska katolska kyrkan var en prostituerad och alla hennes protestantiska döttrar var skökor tillsammans med henne.” Och Han sa: ”Kom ut ifrån dem, mitt folk, så att Ni inte blir delaktiga i hennes synder, så ska jag ta emot Er och Ni ska bli mina söner och döttrar.” Förstår Ni? Så var så god, ser Ni! ”Har former av gudsfruktan och förnekar dess Kraft.”, osv.

150 Ni kära metodister, hur brukade inte Ni ha Guds kraft ibland Er! Jag for och stod. . . Jag hade Johns mantel på mig, då jag var i London, England, för att be för kung George den där gången. Och de tog med mig dit upp i Wesley's Chapel, där han predikade för femtonhundra varena morgon klockan fem, innan männen gick till arbetet. Satt där i en stol, där han omvände sin tuppfäktare och jag — jag satt i stolen. Och stod där och gick upp i hans talarstol. Och bad i rummet, där han for till Himmelen. Jag tänkte: ”Å, om John skulle kunna veta, vad den där metodistkyrkan har gjort, då skulle han vända sig i sin grav.” Då Ni brukade be för de sjuka och ha mäktiga tecken! Då John Wesley stod där ute, den där helgedomen, jag stod bredvid den, där det är ett träd. Den där dagen, då han predikade gudomlig helbrägdagörelse och Englands statskyrka, den anglikanska kyrkan, gick och vände. . . En skara av medlemmarna kom ner dit och släppte lös en räv och en hop hundar och skingrade Johns församling. Lille gamle John vägde aldrig mer än femtiofem kilo någon gång i sitt liv, men han vände sig om och han pekade med sina fingrar och han sa: ”Din skrymtare! Solen ska inte gå ner över Ditt huvud

tre gånger, förrän Du ska ropa efter mig för att be för Dig.” och han dog den kvällen med kramper i sin kropp och ropade efter John, att han skulle komma och be för honom. Och han dog. Förstår Ni? Å, om Ni metodister skulle vara metodister på det sättet, skulle Ni vara pingstvännen. Det är riktigt.

¹⁵¹ Hur är det med Er baptister? Ni springer ner till kyrkan för några minuter och om pastorn predikar mer än femton minuter, vill Ni utesluta honom. John Smith, baptistförsamlingens grundare, bad hela natten ibland och grät över människornas synder, tills hans ögon blev tillslutna av gråt och hans hustru fick leda honom till bordet och ge honom hans frukost med en sked. Kan inte be femton minuter längre. Vad är det för fel? Ser Ni, Ni fick traditioner inblandade i Det.

¹⁵² Budskapet går fortfarande vidare. Israel följde Eldstoden. Där Den stannade, stannade de. Dit Den gick, gick de. Eldstoden går vidare. Ja.

¹⁵³ Nu finner vi, att det är ledarna, som gör det. Ledarna har alltid varit de blandade. Se på gamle Datån där bak på Bibelns tid, under Mose lags tidsålder! Han var den, som ledde den blandade hopen, Datån, det var Kora. Då Gud hade låtit sin profet, Moses, uppstå och han hade Herrens Ord. Han hade två och en halv miljon människor där ute i den där öknen och Jetro kom upp och sa: ”Moses, det kommer att ta livet av Dig, Din börda är så tung.” Gud tog en del av Sin ande och la Den på sjuttio äldstebröder och de profeterade. Det försvagade aldrig Moses ett dugg. Han, men Moses var fortfarande det sista svaret, för han hade SÅ SÄGER HERREN.

¹⁵⁴ Man kan inte gå under en grupp män. Jag – jag utmanar när som helst att – att Gud någonsin, när Gud någonsin använde en grupp män. Han använder en enda man. Exakt. En man åt gången, för två män har två meningar. En enda man! Exakt riktigt. Lägg nu märke till, att det har varit så i varenda tidsålder hela vägen ner igenom, det har varit så varenda gång.

¹⁵⁵ Och där stod Moses. Och vet Ni, vad Kora sa? Han sa: ”Å, Moses uppträder som om han vore den ende, som kan predika, han är den ende, som har Budskapet. Å, vi vet, att den där Eldstoden hänger över honom, vi vet, att det där Ljuset är över honom, vi vet allt det där, men han uppträder, som om han vore den ende, som har Budskapet.”

¹⁵⁶ Han menade inte så. Han menade det inte på det sättet. Han försökte tillrättavisa folket. Det finns alltför många idéer. Man måste lyssna till någonting. Och vad hände? Gud sa: ”Avskilj Er ifrån honom bara, för jag ska svälja honom och hans församling i jorden.” Och jorden öppnade sig och eld kom ut och de for ner. Förstår Ni?

¹⁵⁷ De blandade, ledarna, ledarna som åstadkom oroligheterna bland folket. Om det inte vore så, skulle vi idag kunna komma

hit i den här staden och varenda kyrka och varenda församling skulle komma tillsammans. Å, de skulle ha den här platsen, de skulle få, å, varenda spritbutik skulle stängas. Å, den här staden skulle bli så torrlagd, att en spritsmugglare skulle få snapsa sig en halvtimme för att få så pass mycket fuktighet i sig, att han kunde spotta. Han. . . Å, det skulle bli! Å, ursäkta mig, jag borde inte ha sagt det där. Vänta! Det här, vad jag menar är detta, att vi alla är skingrade. Det är ledarna. Gud kan komma in för att göra någonting och de här små gruppernas ledare, rädda för att någonting ska försvinna, de kommer att stanna. . . Dra dem bort ifrån Det i stället för att ta emot Guds Budskap. Det var ledarna på Noas tid. Det var ledarna på Mose tid. Det var ledarna på Jesu tid. Det är ledarna idag i Den Helige Ande. De blandade hoparna! De säger: "Å, låt kvinnorna göra det där. Varför skriker Du åt dem?"

¹⁵⁸ Som jag har sagt tidigare här, tror jag, någon sa det till mig här om dagen, för att jag alltid försöker få mina systrar att ställa upp. Förstå det, att de — de är måltavlan. De har varit måltavlan i varenda tidsålder. Satan använde dem där i Edens Lustgård och han använde dem varenda gång. Och då Bibeln pekar ut Amerika och dess kvinnor i den yttersta tiden, då börjar jag hamra på om det. Och någon sa: "Broder Branham, människorna betraktar Dis som en profet."

Jag sa: "Det är jag inte."

¹⁵⁹ Han sa: "Men de betraktar Dig som en sådan. Varför undervisar Du inte de där människorna, hur de ska få stora amdliga gåvor? Undervisa dem om saker, om Du. . . Gud använder Dig, det vet vi." Han sa: "Varför undervisar Du inte de där kvinnorna i stället för att alltid slå mot dem?"

¹⁶⁰ Jag sa: "Jag har predikat för dem i trettioett år och de är. . . Hur skulle jag kunna lära dem, hur skulle jag kunna lära dem algebra, då de inte ens kan sitt ABC? Varför kan de inte ens gå iland med att uppföra sig som kvinnor? Varför fortsätter de att göra som de gör? Hur ska man kunna lära dem andliga ting, då de inte ens vill tro på naturliga ting? Hur ska man kunna lära dem de där sakerna?" Låt församlingen komma upp i den världen och sedan kan de i den världen undervisas om hur de ska få Guds gåvor och hur de ska använda gåvor och sådana saker. Men Den Helige Ande kommer aldrig att låta det komma, förrän det där hjärtat är rätt och färdigt att ta emot det.

¹⁶¹ Så Gud står där som ett stort tryck. Var inte rädd för att det ska bli för många av dem! Man kan inte göra slut på Gud. Skulle Du kunna föreställa Dig en liten rätta, ungefär *så här* lång, en liten mus under Egyptens stora lador, som sa: "Det är bäst, att jag äter ett enda vetekorn per dag, jag kan få slut på dem före nästa skörd."? Skulle Du kunna föreställa

Dig en liten fisk, ungefär så här lång, som simmar mitt ute i havet, som säger: "Det är bäst att jag dricker sparsamt av det här vattnet, för Du vet, det skulle kunna bli torrt en dag.?" Oj, oj, det där är att försöka göra slut på Guds godhet och barmhärtighet mot Hans folk! Han vill välsigna Dig. Han är redo. Han pressar på. Skulle Du kunna föreställa Dig, att man tog allt vatten på jorden, haven och allting, och staplade upp det i ett fyra fots rör och ställde upp det där? Trycket skulle vara på botten av det och försöka finna en liten spricka att läcka ut genom. Det liknar Den Helige Andes tryck, då Han försöker komma ner i vartenda liv.

¹⁶² Men de vill inte göra det, de älskar trosbekännelser och sådant mer än de älskar Gud. Man måste göra sig kvitt det, som hör världen till, och tro på Gud. Det kan inte förnekas, man har sett det år efter år och gång efter gång. Och Joseph sa en gång: "Det slår aldrig fel, det måste vara Gud." Förstår Ni? Och det är Guds löfte för tiden. Inte jag, jag är inte Guds löfte. Jag är en människa. Jag talar om Hans Helige Ande, som är här. Det är löftet för tiden. "Var som helst, vem som helst."

¹⁶³ Nu finner vi, att de var de enda. Och titta, och vi ska ta till exempel Bileam. Bileam, han kom ner och lärde folket sin lära och de sa: "Titta nu, vi är troende allesammans, vi är — vi är Lots döttrars barn, Moab där uppe." De sa: "Vi är bara samma sak allesammans." Och han blandade ihop dem, vållade ingifte. Han fick de där vackra moabitiska kvinnorna fint uppklädda, och kom hit ner och sa till de här sönerna till Gud, att de var — de var "samma sak allesammans, då allt kom omkring. Gud är alla rasers Gud och allting är all right." Och han gifte ihop dem. Och Gud drog skiljelinjen och fick dem att lämna sina hem och allting. Vad var det? Ser Ni den där saken? Precis exakt det, som skedde fordom före floden: "Då Guds söner såg på människornas döttrar, de var fagra att se på, och de fick begärelse till dem och tog sig hustrur." Förstår Ni? Samma sak ägde rum där.

¹⁶⁴ Och samma sak nu! Åter är det samma sak. Man borde se det. Varenda generation talar om, vad som kommer att hända i den nästa. Här är det. Vi ser det. Vi vet, att det är samma sak, för Bibeln här tillkännager, att det är samma sak nu, som det var. All right. Och allt det där gäller, naturligtvis, för den — den tid vi lever i.

¹⁶⁵ Ropet för dagen nu, allt som räknas bland kyrkorna idag, är medlemmar. Det är allt de vill ha, det är medlemmar. Vi känner nu alla till baptisternas slogan 1944, den löd: "Vi ska ha en miljon mer, '44." Vi känner vår käre, nådige broder Billy Graham, vi ser hans plats i Skriften, vart han går, vad han gör. Men det är alltid "avgörelser, så och så många avgörelser". Bara samfund, det är allt de vill ha. Förstår Ni?

¹⁶⁶ Det var så det var på Jesu tid, samma sak. De är inte dåliga människor. De var blinda. Det är alltsammans. De var blinda för Sanningen. Jesus sa till dem det, Han sa: "Ni blinda fariséer och sadducéer, i allt Ni gör!" Vad sa Han, att man gör? "Ni skriftlärda, fariséer, Ni är blinda!" Han sa inte: "Ni är syndare." De var syndare, men det vi kallar synd.

¹⁶⁷ Nu kallar vi det för synd: "Att begå äktenskapsbrott, att röka, att ljuga, att stjäla, sådana saker, det är synd." Det där är inte synd. Det där är otrons egenskaper.

¹⁶⁸ Bibeln säger: "Den, som inte tror, är redan fördömd." Otro på Ordet är synd.

¹⁶⁹ Titta på de där männen, heliga! Å, man skulle inte kunna sätta ett finger på dem, moraliskt sett. Deras farfar och farfarsfar och farfars farfar och farfars farfarsfar var präster allesammans. De höll den där lagen och de äldstes och fädernas traditioner precis fullkomligt ner genom generationerna. Det fanns inte en enda fläck på dem. I så fall skulle de stenas. Goda människor. Och Jesus sa: "Ni är av Er fader, djävulen!" Varför? För att de inte förstod Budskapet, Ordet. Han var där.

¹⁷⁰ Och de sa: "Hoppsan, den här mannen försöker riva upp våra församlingar."

¹⁷¹ Han sa: "Ni blinda fariséer och sadducéer!" Han sa, här är vad Han sa, Han sa: "Ni skulle gå runt hav för att göra en enda proselyt. Vad allt skulle Ni inte göra för en enda medlem! Och då Ni tar in honom i Ert samfund, är han dubbelt så mycket ett helvetets barn än han var, då han var där ute." Det är exakt, vad Jesus sa.

¹⁷² Och om det finns någonting, som är orättfärdigt, och någonting, som är ogudaktigt, är det att ta en gammal mossbelupen församlingsmedlem, som tycker sig vara så bra, och inte kan se genom någonting annat än sina egna glasögon. Jag kritiserar inte. Men jo, det gör jag också. Och det är precis exakt rätt. Och Jesus sa: "Du är dubbelt så mycket helvetets barn som Du var, då Du började." Och då vi tar församlingar, hur många medlemmar man än får in i den där församlingen, och ser dem gå till tipsombuden och hästkapploppningarna och stå där ute, och kvinnorna med shorts på sig, upp och nedför gatorna och sjunger i kören, det är den största stötsten, som syndaren någonsin har haft. Exakt. De väntar sig, att de där människorna, som kallar sig kristna, ska ska leva ett anständigt liv, vara en annorlunda person. Det är ett exempel. Det där är en stötsten. Det där är en hycklare. Det där är tio gånger värre, än man någonsin har varit. Man skulle ha det bättre, om man var där ute, liksom man var.

¹⁷³ Det är då mannen kommer och säger: "Tja, de lever inte annorlunda än jag lever. Nä, förvisso inte. Jag är, jag skulle

vara lika bra, som de är.” Det är en stötesten. Det är exakt riktigt. Se dem säga, nåväl, någon syndare, som kommer fram och säger: ”Jesus sa så här här.”

¹⁷⁴ ”Å, det var inte för det där — det där betyder inte så där. Det där — det där, Han menade inte så just där. Det där var för en annan tidsålder.” Å, Din otroende! Förstår Ni? Vad är det fråga om? Du lägger en stötesten i vägen för den där personen.

¹⁷⁵ Jesus, eller jag menar i Psaltaren, sa David: ”Sitt inte på de hånfullas bänk, träd inte in på de ogudaktigas väg!” Förstår Ni? ”Träd inte in på de ogudaktigas väg så där och sitt inte på de hånfullas bänk och ha roligt åt dem, som har rätt och står i närheten och säger, att det är en form för gudsfruktan! Men den, som har sin lust i Herrens lag, den som älskar att göra det, ska vara lik ett träd, som är planterat vid vattenbäckar. Hans löv ska inte vissna. Och vad han än gör ska lyckas, det ska ske precis exakt.” Det är den sortens församling Gud vill ha. De blindas blinda ledare, får i denna yttersta tid bespottare att komma osv.

¹⁷⁶ Den yttersta tidens evangelists Budskap är från Malaki 4. Det är en återupprättelse. Budskapet och budbäraren kommer bägge två tvunget att vara en återupprättelse av tron. Judas sa i Judas brev, bara omkring trettio år efter korsfästelsen, sa han: ”Bröder, det är med iver jag skriver till Er om vår gemensamma Tro, att Ni bör allvarligt kämpa för den Tro, som en gång har meddelats åt de heliga fordom.” Förstår Ni? Förstår Ni? Malaki sa om den yttersta tiden, Gamla Testamentets siste profet, att: ”Innan Herrens stora och fruktansvärda Dag ska komma, ska jag sända Er profeten Elia. Och han ska återupprätta barnens Tro tillbaka till, eller barnens tro tillbaka till fädernas, precis före ödeläggelsens tid.” Vad är det? Det är ett Budskap, som går ut, den yttersta tidens Budskap och budbärare, som inte ska föra dem till en trosbekännelse utan rycka ut dem ur de där trosbekännelserna och föra dem tillbaka till fädernas ursprungliga Tro, pingst-fädernas, där Församlingen ska vara i den yttersta tiden. Inte de mosaiska fäderna, utan pingst-fäderna.

¹⁷⁷ De mosaiska fäderna var Malaki 3: ”Jag sänder min budbärare inför mitt ansikte för att bereda vägen framför Herren.” Matteus 11:6 säger samma sak. Jesus vittnar om att det där var då Han såg Johannes, Han sa: ”Vad gick Ni ut för att se, en man klädd i fina kragar, som vänts bakfram, osv.? Inte Johannes.” Han sa: ”De som klär sig så hör hemma i kungapalats och de här stora samfunden, som kysser spädbarnen och förrättar vigsel, Ni vet, osv., begraver de döda och viger de unga osv. De är där borta.” Han sa: ”Vad gick Ni ut för att se? Ett — ett rör, som skakas av vilken vind som helst? Nej, inte Johannes. Nej, nej, han skakades inte, då de knuffade på honom.”

178 De sa: "Du får inget samarbete, om Du går dit." Det gjorde ingen skillnad för Johannes, han gick i alla fall. Förstår Ni?

179 Han sa: "Vad gick Ni ut för att se, en profet?" Han sa: "Det säger jag, och mer än en profet! Och om Ni kan förstå det, är detta den, som profeten talade om, då han sa: 'Jag sänder min budbärare inför mitt ansikte, för att bereda vägen.'" Malaki 3.

180 Och i Malaki 4, om församlingstidsåldern, sa Han: "Jag sänder till Er Elia före den tiden." Det där skulle nu inte ha kunnat vara Johannes, för det var inte på den tiden världen blev uppbränd och de rättfärdiga vandrade ut på askan av de onda. Nej. Det är i den här tiden, som ett Budskap ska gå ut. Som ska vad? Återupprätta människornas Tro, Församlingen av idag, som kommer från alla de här olika förvanskningarna och en varig, sårig samfundskropp, tillbaka till en levande Tro och en levande Gud. Budskapet har gått ut i årtal. Det är riktigt. Det är på tiden nu, att vi skulle ta emot och tro: evangelisationen i den yttersta tiden är till för att återupprätta. Joel sa samma sak: "Jag ska ge Er gottgörelse för alla de år gräsbitarna åt."

181 Titta här! Kommer Ni ihåg mitt Budskap nyligen om Brudeträdet, ser Ni, hur de tog Jesus? Han var ett träd, Den som David såg, ett träd planterat vid vattenbäckar, bar Sin frukt i Sin tid, det mest fullkomliga Trädet. Och de högg ner Honom och hängde Honom på ett människotillverkat romerskt träd, för att håna. Men vad gjorde Han? Uppstod igen på tredje dagen. Vad gjorde Han mer? Han satte ett Brudeträd, en man och en kvinna liksom träden, som fanns i Eden, två träd. Ett av dem, livets träd, och ett dödens träd. Och vad gjorde Han? Han kom för att återlösa det här trädet. Så eftersom Han återlöste det på Golgata, är Han nu redo att plantera henne. Oj, oj! Jag börjar känna mig religiös, då man säger det där, ser Ni. Att återlösa Sitt Brudeträd, det som skulle ha varit i Eden, men hon föll där, för att hon mistrodde Ordet. Men här kommer Han att återupprätta ett träd, som kommer att tro Ordet! Och då hon kom upp på Pingstdagen, den där ursprungliga läran, den ursprungliga Tron, vad började Rom då göra? Skicka en gräsbitare, skicka en gräsnagare. Och var och en tog sin del av frukten, löven och allting och sög i sig alltsammans.

182 Men vad såg profeten, så att han sa: "Men jag ska återupprätta det där trädet, säger Herren.?" Hon började komma tillbaka i Reformationen. Vad gjorde hon? Organiserade sig. Gud beskar henne, precis i Johannes Evangelium 14, skar bort all organisation från det. Och hon kom tillbaka till Wesley, hon organiserade sig. Beskar henne.

183 "Men jag ska återupprätta!" Hon kommer fortfarande. Vad gör det nu? I aftonens tid kommer det inte att vara någon organisation. Det kommer att vara en — en topp. Var mognar frukten först någonstans? I toppen. Varför? Solen

träffar den. Och i aftontiden planteras nu fröna till ett aftontidens Brudeträd. Då Livets Träd kommer tillbaka till Brudeträdet. Förstår Ni? Och aftonens Ljus har nu kommit ut för att vattna och mogna den frukt, som har varit på trädet, som har planterats. Fröna är sådda. Förstår Ni? Aftontiden. Så evangelisationen i aftontiden kommer att vara Malaki 4:s märke, att återupprätta människorna tillbaka till fädernas Tro. Ja sir. Tillbaka till Byggstenarna! Amen. Tillbaka till . . .

¹⁸⁴ Idag säger ledarna åter: "Antal, antal!" Det som de sa fordome på Jesu tid, i den tidsåldern. Jesus sa: "Era hycklare! Ni skriftlärdar, Ni fariséer, Ni far runt här för att göra en enda proselyt, få en enda medlem, och då Ni tar in honom, är han dubbelt så mycket ett helvetets barn, som han var då han började." Och idag lägger de ut miljarder dollars och gör allt de kan för att få en enda församlingsmedlem till. Och då man gör det, har han det värre än han hade det där ute. Man kan bara göra honom till en hycklare, låta männen göra sakerna, komma ut i världen och skratta och ha roligt åt Evangeliet och allting sådant. Det är, ser Ni, dagens ledare, som åter säger: "Antal, antal, antal!" Det där, det är allt som räknas idag, är antal, avgörelser.

¹⁸⁵ Det där är nu ett sådant stort ord idag, "avgörelser". Jag önskar, att någon skulle besluta sig för att tjäna Gud istället för att gå in i en församling. "Fatta ett beslut, kom in, sätt Ditt namn i boken!", skicka ner en hel stor skock dit, som ska skriva. "Vad är Ditt namn?" "John Jones." "Tar Du emot Jesus som Din Frälsare?" "Ja." "Tror Du, att Jesus Kristus är Guds Son?" "Ja." Satan gör detsamma, samma sak. Bibeln säger, att han gör det. Han tror och darrar. Jajamensan.

¹⁸⁶ Men man darrar inte, då man verkligen tror, man fröjdar sig, amen: "Alla de, som älskar Hans tillkommelse." Som jag sa säger någon hela tiden till mig, skickar brev till mig: "Broder Branham, Du skrämmer ihjäl folk, då Du säger till dem, att ändens tid kommer." Skrämma Församlingen? Å, det är ju det härligaste, som skulle kunna ske, Herrens Tillkommelse, ändens tid. Jag önskar, att det var just nu. Visst. Å, det är det härligaste jag någonsin har tänkt på, att få möta min Herre. Den här gamla köttmanteln kommer att falla av och uppstå och lägga beslag på det eviga priset, gå tillbaka till en ung man igen och leva för evigt tillsammans med min Herre, tillsammans med alla de mina. Å, oj! Jag kan inte tänka att kämpa mig igenom den här synden och prövningen och värkar och plågor i det här gamla pesthuset här. Att få lämna det här och gå till en — en rättfärdighetens krona, å, det är det härligaste jag någonsin har hört! Som aposteln Paulus sa: "Jag har kämpat en god kamp, jag har avslutat mitt lopp, jag har bevarat min Tro, framdeles är det ett. . . Jag har bevarat *Tron* och framdeles är en rättfärdighetens krona undanlagd åt mig, som den rättfärdige Herren kommer att ge mig på

den dagen. Inte bara mig utan alla dessa, som älskar Hans tillkommelse.” Inte *tror på* Hans tillkommelse utan ”älskar” Hans tillkommelse, en sådan glädje att få känna Hans tillkommelse! Visst! Ja sir!

¹⁸⁷ Men idag är det ”medlemmar”, det är ”avgörelser”, det är ”skaffa församlingsmedlemmar”, så många medlemmar. Det är det som . . . Det där är inte den yttersta tidens evangelisation.

¹⁸⁸ Nu ska jag stanna bara en minut och jag vill bara tala till Er från mitt hjärta. Jag hoppas, att jag inte har – inte har hållit Er alltför länge. Det är . . . Jag har ungefär sju, åtta minuter till och jag vill bara tala till Er från mitt hjärta.

¹⁸⁹ Är inte det där sant nu: ”Avgörelser, gå in i en församling. Lämna metodistförsamlingen, Du, och kom och förena Dig med oss, baptisterna!” Eller: ”Lämna baptisterna och kom och förena Dig med oss, metodister, presbyterianer, lutheraner!”? Katolikerna tar alla, ser Ni. ”Medlem, medlem, medlem, medlem, avgörelser, avgörelser.”

¹⁹⁰ Vad är det för nytta med stenarna, om man inte har en skulptör, som kan utforma dem? Bekännelser är stenar. Då Petrus avlade sin bekännelse, sa Jesus: ”Du är Petrus, en liten sten.” Men vad är det för nytta med en sten, om det inte finns en skulptör där, som kan forma honom till en Guds son? Man travar bara upp en hög med stenar. Är det riktigt? Det gör ingen nytta alls. Förstår Ni? Vattnet nöter bort stenen. Ser Ni, det där är riktigt, det där är människorna. Vad är det för nytta med stenar, om man inte har en sann skulptör med ett gott skarpt verktyg, som kan forma honom till den passande platsen i Guds Hus? Vill bara fråga Er, vad är det för nytta med avgörelserna, vad är det för nytta med att sätta sitt namn i boken? Vad är det för nytta med att komma och gå in i församlingen, om inte skulptören finns där, som ska forma det där och få dem att sluta med *det här* och *det där* och hugga dem och förvandla dem Så Här och rikta upp dem och göra dem lika kristna, som sitter i Guds Hus, med tecken, som följer de troende?

¹⁹¹ Det är den yttersta tidens evangelisation, att ta stenarna och forma dem. Förstår Ni?

¹⁹² Vad skulle stenarna duga till, om man bara staplar upp dem? Låt dem ligga där de är, de kanske duger bättre där ute, än de skulle göra uppstaplade tillsammans. De kanske behövs där ute och ingen av dem där ute. Ser Ni, det där är riktigt. Stenen är oduglig utan en skulptör.

¹⁹³ Jesus räknar med karaktär, inte medlemmar. Vet Ni det? Han räknar med karaktären. Gud har alltid försökt få en enda man i sin hand. Det är allt Han behöver, en enda man, och Han kommer att utföra Sitt verk genom åren. Tänk bara, Han kunde bara finna en enda rättfärdig man på Noas tid! På Mose tid fann Han bara en enda rättfärdig man.

¹⁹⁴ Titta på Simson! Ser Ni, Gud kan bara använda det, som Du överlämnar åt Honom. Simson var en stor, stark man, han hade en massa kraft. Simson överlämnade sin styrka åt Gud, men han ville inte ge Honom sitt hjärta. Han gav sitt hjärta åt Delila. Förstår Ni? Och det är så det är med människorna idag. Å, broder, de kommer att sträva efter att betala av skulder och sådant och bygga ett större samfund osv. så där, men då det kommer till att ge sitt hjärta, vill de inte göra det. Det är riktigt. Vad hjälper det. . .

¹⁹⁵ Petrus hade ett svärd. Han drog det där svärdet, tänkte hugga av översteprästens öron och sådana saker, det gjorde han. Men då det kom till verkligt kristet mod, hade han inte det. Han backade och förnekade Honom. Är det riktigt? Han kunde hugga av översteprästens öra med sitt svärd, visst, han visste, hur han skulle hantera det. Men då han blev ansatt och det var tid att stå för Guds Ord, hade han inte mod och förnekade till och med, att han kände Jesus.

¹⁹⁶ Det är så, det är idag. Vi har mod att bygga byggnader och lägga miljoner dollars i dem. Vi har mod att sätta in piporglar och plyschstolar och allting och gå ut och värva proselyter från plats till plats och få metodisten att bli baptist osv. fram och tillbaka så där. Men då det kommer till kristet mod att ta emot Ordet, Guds Budskap, och stå där på Det, är vi få. Så vad duger ens stenar till utan skulptör igen? Är inte det riktigt?

¹⁹⁷ Gud söker karaktär, inte medlemskap. Karaktär! Elieser, då han for för att hämta Isaks Brud, svettades han ut det, tills han fann karaktär. Kom ihåg, att Abraham höll honom ansvarig, liksom Gud håller oss ansvariga, det är riktigt, oss predikanter! "Leta rätt på min Brud!" Gud välsigne Ditt hjärta! Jag söker inte medlemmar, jag söker de renhjärtade, ser Du, någon som kommer att tro på Ordet.

¹⁹⁸ Elieser tittade och han tänkte: "Å, jag kan inte göra det här själv. Det är för mycket ansvar. Jag inser ansvaret med att finna Isak. . ." Vilket är en förebild till Församlingen, Ni vet, Kristus. Rebecka, förebilden till Bruden. Och Elieser föll ner på sina knän och sa: "Gud, Du – Du måste bara hjälpa mig." Och då han vände sig till Gud, hjälpte Gud honom. Han fick tag i karaktär.

¹⁹⁹ Kom tillbaka till Ordet, broder! Kom tillbaka till Gud! Bry Dig inte om den här församlingen Du tillhör! Du kan stanna där, om Du vill, om de tillåter Dig. Men det Du ska göra först, är att komma till Gud. Det är riktigt. Det här är evangelisationen i den yttersta tiden. Ja sir. Karaktär!

²⁰⁰ Och då han fann, och sedan, då Elieser fick reda på karaktären, som fanns i kvinnan, Rebecka, Isaks vackra brud, berättade han för henne om Isak. Och hon ifrågasatte aldrig en enda sak. Hon trodde på budbärarens ord och hon gjorde

sig redo att fara. Och de gick och frågade fadern, han sa: "Fråga henne bara, flickan är gammal nog. Fråga henne, låt henne avgöra!"

²⁰¹ Hon sa: "Jag ska fara." Till vad? En man, som hon aldrig hade sett, inte visste någonting om. Men ändå var hon redo, för hon var förutbestämd och i förväg förordnad till det där. Exakt rätt.

²⁰² La Ni märke till kvinnan, som tvådde Jesu fötter? Hon bad aldrig om någon välsignelse. Hon bara tittade dit. Och där försökte den där hycklaren att ha roligt åt Honom, nedvärdera Hans karaktär. Det var det, de alltid försökte göra, få Honom att se liten ut. En del människor, vet Ni, de följde Honom bara för att få göra det. De kunde säga: "Titta nu här! Gode Mästare, vi vet, att Du är en stor gudsman, Du fruktar ingenting. Bör vi betala skatt till Caesar?" Förstår Ni? Allting! Så där, bara för att försöka finna någonting att svärta ner Hans Namn med, smutsa ner Det. Och den här fariséen bjöd in Honom på middag och det där samfundet visste, att de skulle bjuda in Honom dit, de hade ett järn med i elden någonstans. Som en spelare skulle säga: "Ett trumfkort i rockärmen." De hade någonting gemensamt.

²⁰³ Då man ser någon sådan där, som hatar en och ens engagemang för Kristus, och de sedan tar in en, är det antingen för att få en massa pengar av en eller att göra någonting eller utnyttja en på något sätt. Förstår Ni? Det är inte... De kommer inte att tro på Budskapet. De får dit en av någon annan anledning. Tror Ni inte, att samme Kristus märker samma sak idag? Visst gör Han det.

²⁰⁴ Men de fick in Honom dit och de sa: "Nu ska vi bevisa det." Och fick in Honom där bak och lät Honom komma in stinkande, tvådde aldrig Hans fötter, välkomnade Honom aldrig. Satt där i det där, där de gick i sina mantlar, Ni vet, tog in det där, där hästarna osv. hade varit efter vägen på den tiden, de där gamla små stigarna. De reste alla samma väg. Den där stora manteln plockade upp den där stanken och den var på Honom och det stank av dammet osv. på vägen. En gammal stank, liksom på bondgårdar osv. Och det där var på Honom, då Han gick till ett gästgiveri med de där stora fina chenille-mattorna på golvet och allting. De hade någon slags salva, de — de tvättade deras ansikte och tvättade deras fötter och gav dem liksom ett par sovrumsstoffor och satte upp deras sandaler. Kom sedan in, efter att han var helt klädd och omskött och fixade hans hår och kom in. Sedan mötte man sina gäster och sedan — och sedan — sedan hälsade man på dem och omfamnade dem. De föll varandra om halsen och kysste varandra på halsen. Förstår Ni? Liksom Ni såg Joseph och mig för en stund sedan lägga armarna om varandra och klappa varandra. Och de kysste varandra på halsen. Men den där fariséen, sedan han hade bjudit in Honom dit och Han

satt där bak, tvättade de aldrig Hans fötter, de gjorde aldrig någonting för Honom, lät Honom sitta där bara för att ha roligt åt Honom.

²⁰⁵ Men en stackars liten förnedrad sköka med några småslantar, som hon hade tjänat på sitt illa beryktade leverne, hon såg Honom sitta där. Och de stora tårarna rullade utför hennes kinder. Hon gick dit ner och fick tag på en alabasterburk för alla pengar hon hade. Hon smög sig in på något sätt och kom dit bak och hon föll ner vid Hans fötter och hon började gråta, hennes hår föll ner. Och — och hon grät och tog sitt. . . De hade ingen handduk att tvätta Hans fötter med och hon hade tagit det här håret och torkat av Hans fötter. Vilket skönt vatten åt Hans fötter, en botfärdig syndares tårar! Och om Han bara hade rört på Sin fot, skulle hon ha hoppat upp. Hon bad inte om någonting, hon bara såg, att det behövde göras.

²⁰⁶ Kan inte vi göra det idag? Å, vi ber inte om någonting. Det behöver göras, Evangeliet behöver predikas. Om vi får en penny eller vad som helst, det gör ingen skillnad. Jag har aldrig i mitt liv tagit upp ett offer. Det här är ett behov. Det här är en kallelse. Avskilj Dig, så hatar församlingarna Dig och allting annat och kör ut Dig och bara de få vänner Du får tillsammans. Men det är ett Budskap. Det måste gå ut trots det. Jag har aldrig satt mig själv i radio eller stora tv-program, där jag skulle vara tvungen att tigga människorna om pengar. Jag skulle inte kunna göra det. Jag vill vara Er broder. Jag vill gå dit Gud. . . Om det finns fem personer här, gå dit! Gå hit bort, om det finns en miljon, Gud kommer att röja vägen jag ska gå på. Det är alltsammans. Lev det i tro, bara! Det är så vi alla borde göra. Och, Gud vare tack, många av dem gör det, ser Ni, på samma sätt. Det är sant, de gör det.

²⁰⁷ Titta på den här lilla kvinnan! Jesus rörde aldrig på en fot. Titta på den här gamle fariséén, som stod där nere och sa, försökte ha roligt åt Honom nu, sa: "Om Han nu var en profet, skulle Han veta, vilket slags kvinna, som tvättade Hans fötter. Förstår Ni? Han skulle veta, vilket slags kvinna, som var nära Honom. Ser Ni, där är Han, det där visar vilken klass Han håller på med." Jag är så glad för det. Ja. Han visste. "Titta där, vilket slags människotyp, som är tillsammans med Honom! Vi är de värdiga. Vi är församlingsmedlemmarna. Och titta, den där gamla syndaren där ute tillsammans med Honom, den där kvinnan, vi vet vem hon är, hon går på gatan. Hon är. . ." Ni vet, vad jag talar om. "Så där, hon var den sortens kvinna. Titta, titta, det är den sortens folk, som hänger efter Honom!" Jag är så glad. Jag är så glad.

²⁰⁸ Det där är vad jag var, vet Ni. Jag var den sortens folk, usel, en syndare. Och varenda en av Er, som inte har kommit till Honom, är detsamma. Man kommer inte bara för att bli medlem i en församling, man kommer för att det är någonting,

som ska göras. Jesus behöver betjänas, någon borde vara där. Låt oss göra det! Hon frågade aldrig: ”Herre, vill Du välsigna mig, vill Du göra *det här*?” Nej, hon tvättade bara Hans fötter och torkade dem med sitt huvudhår. Ni vet, en del av våra systrar måste stå på huvudet, för att få tillräckligt med hår att torka Hans fötter med.

209 Och där har hennes vackra lockar fallit ner och hon torkade Hans fötter. Och [Broder Branham gör ett kyss-ljud. – Utg.] hon kysste Hans [Broder Branham gör ett kyss-ljud.] fötter hela tiden så där. Jesus satt och tittade på henne. Han rörde sig aldrig en tum. Efter en stund, då hon var färdig, vände Han sig om.

210 Där stod gamle Simon där borta med hela predikantföreningen och sa: ”Titta! Ha! Ha! Det där är Han. Ser Ni, var så goda, det där visar, vad Han är. Han är ingen profet. Titta på Honom!”

211 Han vände Sig om och sa: ”Simon!” Å, jag föreställer mig, att han var röd i ansiktet. Han sa: ”Jag har någonting att säga Dig. Du inbjöd mig hit. Förstår Du? Då jag kom in genom dörren, tvättade Du aldrig mina fötter, Du kysste mig aldrig välkommen, Du smorde aldrig mitt huvud. Du bara stod där och försökte ha roligt åt mig. Förstår Du? Det var därför, Du tog in mig hit. Och den här kvinnan, ända sedan jag kom, ända sedan jag kom, har hon hela tiden tvättat mina fötter med sina tårar och torkat dem med sitt huvudhår. Och hon har hela tiden, inte kysst min hals, men kysst min fot.”

”Du väntade Dig ingenting, eller hur, syster?”

”Nej.”

212 ”Men jag säger Dig, att Dina synder, som är många, allesammans är förlåtna.” Mm-m. Ja. Förstår Ni? Hela vägen fram hade hon ingenting alls, utom bara en fruktan, att hon inte gjorde det rätta, kanske, men det behövde göras, men hennes belöning kom till slut.

213 Du kanske hör mig predika de här Budskapen. Du kanske ser Den Helige Ande uppenbara och göra stora ting och utföra mirakel. Du kanske ber och det sker aldrig. Fortsätt, Din belöning kommer till slut. Skulle det inte vara bättre just där? Ja. Ser Du, gör Jesus en tjänst! Det är den yttersta tidens Budskap. Han hade en Brud. Gud söker karaktär. Och sedan, efter att Elieser hade funnit karaktären, då var nästa steg att få henne färdig att fara. Det är samma sak nu, broder, samma sak nu. Den yttersta tidens Budskap är inte där ute i Babylon.

214 Det var där jag sa till Dig, Joseph, då den här lille svenske brodern jag har stod där ute och la sitt huvud på min axel en dag och grät som ett litet barn. Han sa: ”Broder Branham, Gud sände mig hit, till Chicago, sa att jag skulle få se Chicago

skakat en vacker dag.” Och han sa: ”Nu skickar de bort mig. De bara tar min församling ifrån mig, den stora, trevligaste församlingen i Chicago.” Han sa: ”De tar min församling och här har de kastat ut mig. De röstade ut mig. Jag vet inte, vad jag ska göra.”

²¹⁵ Jag sa: ”Joseph, Gud ljuger inte.” Jag sa: ”Du har sett Chicago skakat. Det började i New York City, då jag träffade Dig där borta, för då de inte ville samarbeta med Dig, ville jag inte ens gå.” Och kände honom inte ens, men någonting hos honom drog mig till honom. Nu säger jag inte det här på grund av hans missionsmöte ikväll. Men det där var riktigt, jag drogs till Joseph. Jag vägrade att fara till Chicago, för att de inte låt honom komma, inte ville låta honom komma in i samarbetet. Jag sa: ”Då far inte jag heller.”

De sa: ”Du känner honom inte.”

²¹⁶ Jag sa: ”Jag vet, att jag inte känner honom, men Gud känner honom. Han är Guds tjänare. Och för mig är han all right.”

Och så sa då Joseph: ”Jag önskar, att jag finge se Chicago skakat!”

²¹⁷ Oj, oj! Inser inte, att dess skakande inte avser den där kanonmaten där ute. Det avser inte de där soporna, som kommer att förstöras där ute. Församlingen skakar. Förstår Ni? Det var bara etthundratjugo av miljonerna i den övre salen, då skakningen kom. Det är riktigt. Visst. Det är ett omskakande, det är människorna.

²¹⁸ Titta, då de hade den där stora väckelsen, den här Apollos, baptistpredikanten, som ännu inte hade fått Den Helige Ande, aldrig hade blivit döpt i Jesu Kristi Namn. Paulus reser igenom de övre delarna av Efesus, han finner den här väldiga församlingen, som Bibeln talar om, och han for över dit och berättade för dem om Herrens väg. Och de sa . . . Han sa: ”Har Ni undfått Den Helige Ande efter att Ni kom till tro?” Och de ropade och hade det underbart. Han sa: ”Har Ni undfått Den Helige Ande?”

De sa: ”Vi vet inte, om det finns någon.”

Han sa: ”Nåväl, hur blev Ni döpta?”

De sa: ”Vi har blivit döpta under Johannes.”

²¹⁹ Han sa: ”Det där fungerar inte längre. Ni måste döpas om.” Och han döpte om dem i Jesu Kristi Namn. Och la sina händer på dem och Den Helige Ande kom över dem. De talade i tungor och profeterade. Och det var bara omkring åtta eller tio av dem. Det är riktigt.

²²⁰ Skakning! Ser Ni, Gud skakar inte det där, dödsriket kommer att skaka det där då det tar emot det. Men Gud skakar Sin Församling.

221 En Ängel kom till Abraham och hans grupp uppe på berget och utförde ett mirakel genom att uppenbara tankarna, som fanns i hans hjärta. Är det riktigt? Och Sara på insidan. Medan de änglar, som gick till Sodom, hade tusentals där nere. Ser Ni, omskakningen kommer i den lilla gruppen. Du har sett det, Joseph. Du har sett Chicago få sin sista kallelse. Det är riktigt. Och Gud hedrade Dig, gjorde precis exakt det Han sa. Att få Bruden färdig, det är vad det är.

222 Nu ska vi sluta just här genom att säga det här. Den yttersta tidens Budskap är att få Bruden färdig och förberedd för Borttryckelsen. Vad kan det göra? Enligt Malaki 4 är det, att föra dem tillbaka till den Tro, som en gång överlämnades åt de heliga. Föra dem tillbaka till fädernas Tro, pingst-delen, i gottgörelsens tid. "Jag ska ge gottgörelse, säger Herren." Det är den verkliga begivenheten, evangelisationen i den yttersta tiden.

223 Nu vill jag bara säga ett par ord, innan jag slutar. Jag hoppade över resten av de här Skriftställena och kan kanske få komma till dem någon gång. Men jag vill säga det här. Vi tror, att vi är i den yttersta tiden. Vi tror det. Och fastän det i den yttersta tiden, i den här tiden, verkar som att Budskapet och Budbäraren båda är så gott som trasiga. Ser ut som att Satan har gjort sitt bästa för att stoppa oss. Broder Neville, hans olycka. Broder Crase där. Och bössan, som exploderade. Ser Ni, det ser så ut och just nu, då varenda församling ut igenom där har gjort tummen ner för mig. Och ser Ni, ser Ni, det ser ut, som om det är så gott som trasigt. Ser ut, som om vi är besegrade. Oroa Er inte! Som Ni vet, är det vanligen vid den tiden, som Gud träder in på scenen, i någonting Han har väntat på i lång tid. Kom ihåg det!

224 Kom ihåg en gång, då några barn var nere i en brinnande ugn, de höll sig troget till det där Ordet. Allting gick fel. De kastade dem i fångelse. De behöll dem över natten, de skulle bränna upp dem nästa morgon. Och det såg ut som slutet var nära, de var på väg raka vägen fram till ugnen. Men Han kom nedfarande för att förvandla, scenen växlade helt och hållet bara på ett ögonblick.

225 Det är alltid i de svagaste ögonblicken, då det ser ut som om det sanna Budskapet är så gott som besegrat, det är då Gud träder in. Han – Han låter Budskapet och budbäraren komma till slutet på vägen, ser Ni, då kommer Han in och Han rider på de höga vågorna. Det är riktigt.

226 Kom ihåg, det var Jesus, då Hans fiender trodde, att de hade besegrat Honom, den icke troende sa: "Vi fick upp Honom på korset." Sadducéerna och fariséerna, som hatade Honom och hängde Honom på ett kors, de tänkte: "Vi har Honom nu." Nä, nä! Det var ungefär vid den tiden Gud red in på scenen, lät Honom uppstå på Påskmorgonen och rev sönder Satans riken, rensade dödsriket, tog nycklarna till döden och

dödsriket och uppstod med dem. Visst, det var precis vid den där svaga tiden. Hans Budskap, Han hade predikat Ordet, Han hade väntat och allting, då var det i det där riktigt svaga ögonblicket, som segern kom. Då Han hade gjort allt, som Han kunde göra, då kom Gud in. Han förvandlade scenen.

²²⁷ Det var då Jakob sprang från Esau och gömde sig *här* och *där* (över till . . . ? . . . och de olika) då han försökte gömma sig för Esau. Sedan började hans hjärta att längta efter att få fara hem. Och på vägen hem sände han budbärare, han sände offergåvor och allting annat, då han försökte blidka Esau. Men det var då Jakob kom till slutet på sig själv, det var då Jakob inte visste vart, han skulle vända sig. Han tog sin hustru och sina barn över vattnet och han gick tillbaka över bäcken. Det var då Jakob hade brottats hela natten tills hans kraft var slut och han var ofärdig och han var svag och hans kropp var knäckt. Det var vid den tiden, som Gud kom inridande på scenen. Nästa morgon finner vi honom som vad? Som en oförfärad furste, efter hans svaghet. Det såg ut, som om han var besegrad. Men vi finner honom som en oförfärad furste. Budskapet gick vidare och budbäraren var tillsammans med det. Det är exakt riktigt. Han var en oförfärad furste dagen efter.

²²⁸ Esau till och med, då han behövde honom som mest, Esau, då han mötte honom. Och kom ihåg, under samma tid hade Gud verkat på hans broders hjärta också. Det är riktigt. Och då Esau kom till honom och sa: "Jag har arméer här." Han sa: "Å, Du är svag, Jakob. Din kropp är plågad. Du är slut." Han sa: "Jag – jag – jag . . . Jag ska sända med Dig soldater, som kan skydda Dig.", just då han behövde dem.

²²⁹ Men han hade funnit någonting. Han sa: "Jag går ensam." Amen. Det var då han hade hämtat sig från den där svagheten, då han hade hämtat sig från chocken.

²³⁰ Då Jesus hade hämtat Sig från dödens chock, var Han den starkaste, Han kunde gå igenom en byggnad utan att ens röra vid en stens murbruk. Han kunde äta fisk och bröd. Amen. Jaa, då. Det var då, efter att svagheten hade kommit, som Han fann Sig stark. Det var efter att svagheten hade kommit.

²³¹ Och det ser ut, som om det är ganska svagt nu för både Budskapet och budbäraren. Men oroa Er inte! Någonstans, jag vet inte hur men jag litar på Honom. Han kommer att komma inridande på scenen en dag. Oroa er inte! Låt oss gå tillsammans! Låt oss böja våra – låt oss böja våra huvuden tillsammans! Den yttersta tidens evangelisation.

²³² Å, Gud, de mäktiga Aftonljusen har lyst en tid nu. Vi har sett Dig kamma igenom de här gångarna här och hämta dem, som var bara skuggor av män och kvinnor, uppättna av cancer, förblindade, sjuka och plågade, doktorerna från, till och med från Mayo och överallt hade gett upp hoppet

om dem. Nu sitter de här i förmiddag och många av dem är friska och starka. Inte bara här utan världen runt. Kvinnor har fått sina barn uppståndna tillbaka till livet, sedan de hade varit döda i timtal. Barn, som hade dödats av bilar på vägen, dödförklarade och utlagda, inte ett friskt ben i dem, och efter en minuts tid vandrar de nedför vägen och prisar Gud. Ja, Herre, Du är Gud. Aftontiden är här. Aftonens evangeliska säd har såtts, Fader, och nu ser det ut, som om det skulle bli en ofärdighetens tid. Många av dessa . . .

²³³ Då Du först kom in på scenen fordom i Din tidsålder, allesammans: "Den där unge profeten från Galliléen!" Å, de samlades allesammans omkring Dig. Men då du började träffa dem och tala med dem om deras trosbekännelser och — osv., då gick de bort ifrån Dig. Du måste stå ensam. Och till sist tog de Dig till Golgata. Det såg ut, som om de hade vunnit, såg ut som om deras — deras stora intellektuella grupp hade övervunnit Guds sak. Men å, nej! På Påskmorgonen fick jorden en nervös frossbrytning, graven öppnades och Guds Son uppstod. Han hade nycklarna till döden och dödsriket. Han var i Sin fulla rätt att ge Den Helige Andes dop då. Han sa till Sin Församling: "Gå upp dit till Jerusalem och vänta, Ni, så ska jag sända Det över Er och sedan ska Ni vittna om mig, tills jag kommer tillbaka igen."

²³⁴ Och så stod Du och talade om för dem, hur tiden skulle bli och här är vi i ändens tid. Herre, kom och rid in igen, vill du inte det, Fader? Vi håller på att bli trötta, utslitna. Människorna har avvisat oss överallt ifrån, samfunden har alla gjort tummen ner. Där i Kalifornien, de kära heliga, som stod därute och grät, fyrtio församlingar, och den där ende ledaren stod upp och sa: "Tja, om han döper och använder Herren Jesu Namn, då vill vi inte ha Honom." Och vände bort Evangeliet från de där stackars hungriga människorna.

²³⁵ Och, Fader, jag sa: "Kom och bemöt mig med Skriften!" och han ville inte göra det. Varför? Han vet bättre. Fader, varför — varför rasade hedningarna och inbillade sig människorna någonting fåfängt? Sannerligen genom att Du räckte ut Ditt heliga Barns, Jesu hand till att hela de sjuka och visa ändens tecken och under. Det har upprepats, Herre. Jag ber för dem. Gud låt dem inte kastas bort! Det finns många av de där goda människorna där inne fortfarande. Bevilja, Herre, att de må se och komma ut!

²³⁶ Och vår lilla församling i förmiddag, Fader, vi känner inte människornas hjärtan. Du gör det. Den här lilla gruppen här. Jag går raka vägen dit ut i alla fall. Och nu, innan vi lämnar kyrkan, Herre, den här lilla gruppen, som uppehåller sig här, de är pilgrimer. De bekänner sig inte vara av den här världen, Herre. De är främlingar. De har blivit födda på nytt, de är nya skapelser. De har kommit från det, som hör världen till, för att

tjäna Gud och vet att: ”Vi eftertraktar inte den här världens fåfängliga rikedomar, som så snabbt förstörs. Vi har vårt hopp byggt på eviga ting, de kommer aldrig att försvinna.”

²³⁷ Himmelske Fader, om det skulle råka finnas en eller flera ibland oss i förmiddag, som aldrig har haft en känsla av, att de borde svänga in på den där vägen, ber jag att Du ska tala till deras hjärtan den här gången. Och må de vänligt och ödmjukt i sina hjärtan bara överlämna allt till Dig och säga: ”Herre Jesus, var barmhärtig mot mig, en syndare! Jag vill inte dö i den ställning, som jag är i nu. Och då jag inte vet, att jag får leva ens hela dagen, är det då inte dåraktigt att odsla min tid på världsliga ting?” Och allting här kommer att förgås och människorna kommer att förgås tillsammans med världen. Men Gud, den evige Fadern, kan inte förgås, det kan inte Hans folk heller. Må de ta emot Det nu, vår himmelske Fader!

²³⁸ Helga de här näsdukarna, som ligger här till de sjuka och plågade! De sa, att de tog näsdukar och förkläden från Paulus' kropp, onda andar for ut ur dem. Hela de sjuka, som är mitt ibland oss i förmiddag! Jag ber, att det inte ska finnas någon klen person ibland oss.

²³⁹ Må den store Helige Ande röra Sig över åhörarna nu och må varenda en inse Hans Närvaro! Och, som jag citerade i början, då en storm blåser upp en torr sommar, vindarna har varit brännande och heta, dammet har blåsts omkring, men helt plötsligt kan vi höra åskan, vi kan se molnet komma upp. Och jag sa, att den röda signalen är nere, Han kommer. Och vi känner den svala brisen, Den Helige Andes välkomnande, då Den rör Sig över våra förbrända platser. Hjälp oss idag. Fräls de förlorade! Fyll med Den Helige Ande, Herre, fort, innan ljusen slocknar, för signalen är redan nere. Zions gamla skepp är på ingående nu och det kommer inte att dröja länge innan hon tutar. Och helt plötsligt får de ut en tidning: ”Vad har hänt? Hundratals människor över hela nationen har försvunnit.”

²⁴⁰ Å, Gud, då är det för sent för resten av dem, Borttryckelsen har kommit. Domen kommer att träffa jorden, de rättfärdiga kommer att vara borta. Då kommer de att gå till kyrkogårdarna och säga: ”Ja men skulle inte . . . Öppnade de den här graven? Nåväl, vad har skett här?” Å, den där, som litade på Gud, som dog för årtal sedan, kommer redan att vara borta. ”Så å, vilken gråt och jämmer, då de förlorade får besked om sitt öde! De kommer att ropa till klipporna och bergen,” enligt Skrifterna, ”be, men det är för sent att be.” Må det inte bli så för några, som är närvarande här idag!

²⁴¹ Och medan vi har våra huvuden böjda, våra hjärtan böjda också. Jag är en mycket udda person, då det gäller att inbjuda folk till altarna, jag tror inte, att det är den apostoliska läran. Jag tror, att precis där Du sitter fattar Du Ditt beslut, om Du

verkligen vill leva eller dö. Jag tror det kommer an på Dig. Och om det finns någon här, som aldrig tidigare verkligen har sett det precis på det sättet och inser vilken stund vi lever i och Du bara skulle vilja, att jag ska komma ihåg Dig i bön, att Du vill bli en kristen och du vill vara Kristuslik i Ditt liv och vara redo för Hans tillkommelse, skulle Ni bara vilja räcka upp Era händer runt omkring över byggnaden! Herren välsigne Dig och välsigne Dig och välsigne Dig och Dig och Dig! Gud välsigne Dig där bak i lokalen, välsigne Dig här nere! Det är fint. Gud välsigne Dig, unga dam, just vid livets vägskäl, syster! Det där är ett stort beslut. Du kanske har gjort en massa stora . . . Gud välsigne Dig, far. Ja, Du kanske har arbetat många hård dag i Ditt liv också och uppfostrat ett litet barn. Mamma, Du sitter bredvid henne. Å, gud! Kanske Du har uppfostrat Din familj och gjort många stora ting, klappat det lilla barnets kinder, då det grät, vaggat vaggan med Dina små unga händer, nu är de gamla och svaga. Du kanske har vaggat barnet och gjort många fina saker, men det bästa Du någonsin har gjort var då Du räckte upp din hand då. Han såg Dig. Var snäll och ursäkta mig!

²⁴² Vår himmelske Fader, Du har sett händerna. Du vet vad, som fanns bakom dem. Nu är de det här mötets troféer. De är Budskapets troféer. Du sa: "Alla, som Fadern har givit mig, kommer att komma till mig och ingen kan komma, med mindre min Fader drar honom först." Och Du talade till de här människorna. Och de satt här och enligt vetenskapen skulle de inte kunna . . . Deras händer borde stanna nere, för att tyngdlagen håller dem nere. Men de bröt och besegrade vetenskapens lagar. De har en ande i sig, som räckte upp handen, vilket är tvärt emot vetenskapen, för anden där inne kan bryta vetenskapen. Och de räckte upp sin hand, för att det fanns en Guds Ande omkring dem, som sa: "Du är . . . Du behöver Kristus." Och de räckte upp sina händer: "Kom ihåg mig, o Herre!"

²⁴³ Liksom den döende rövaren på korset sa: "Kom ihåg mig, då Du kommer in i Ditt Rike!"

²⁴⁴ Och vad sa Du till honom? "Idag ska Du vara med mig i Paradiset."

²⁴⁵ Och jag ber, Fader, att Du just denna dag ska ta in i Ditt Rike, in i Din gemenskap här på jorden, varenda en av de här troende och vara god mot dem. Jesus, Du sa då Du var här på jorden, i Johannes Evangelium 5:24: "Den, som hör mina Ord och tror på Honom, som sände mig, har Evtigt Liv och ska inte komma till doms, de kommer inte att vara där, då domen träffar jorden, utan de har övergått från döden till Livet." Du lovade det, Herre. Jag gör anspråk på dem. Och nu till alla, som räckte upp sina händer och till och med dem, som i sitt hjärta trodde, att de borde men inte gjorde det, jag ger dem till

Dig i förmiddag, Fader, som nådens troféer till Jesus Kristus och Hans Ord, vilket vi har predikat i förmiddag. De är Dina. Bevara dem säkert, Herre, till den dagen! Och må de växa liksom barn! Må vattnet här i bassängen finna dem, då de har bekant sina synder, och låta dem dö ut, då de blir begravna i Kristus för att uppstå igen till ett nytt liv, till att vandra i en ny värld, vandra med nytt umgänge, vandra i nytt sällskap, vandra tillsammans med änglar, vandra i det Övernaturligas Närvaro! De där tingen, som de inte kan se omkring sig, men de känner och vet, att de är där. Det är de förblivande tingen, det Övernaturliga är det förblivande. Vi ger dem till Dig, Fader, i Jesu Namn. Amen.

²⁴⁶ Nu är jag ledsen, för att jag har hållit Er litet grand över tiden och jag är säker på att Ni. . . Känner Ni Er bra? Mötet nu, ibland måste jag hugga och pressa. Till Er nu, som räckte upp Era händer och tror på Herren Jesus, de har dopförrättning, antar jag, ikväll. Eller, ja, jag tror att bassängerna är fyllda, om Du vill ha det just nu och dopdräkterna osv. är redo. Om Du vill bli döpt just nu, när som helst, är vi bara här för att göra det. Och efter att nu ha huggit och sågat. . .

²⁴⁷ Vi – vi tackar er främlingar inom våra portar, för att Ni har kommit för att göra sällskap med oss i förmiddag omkring Guds Ord, vi sätter värde på att Ni kommer. Herren välsigne Er! Så glad, att Ni har varit här.

²⁴⁸ Jag ser en av mina vänner sitta bak i byggnaden här, som jag inte har sett på länge. Jag vet inte ens pojken namn. Han är en av mina goda vänner. Han är kusin till en flicka jag brukade gå med, Marie Francisco. Jag kan inte komma ihåg, vem eller vad hans namn är. Skulle Du vilja räcka upp din hand? Vi är glada att ha Dig sittande där och Gud välsigne Dig! Den där pojken har varit en kristen i många år. Och jag är. . .

²⁴⁹ Min vän här, Jim Poole, hur många har någon gång hört mig nämna Jim Poole, en vän från pojkåren, hans son och hustru.

²⁵⁰ Och Donny, jag kan inte minnas hans efternamn. Gard – Gard, Donny Gard och hans älskliga lilla hustru här. De var hem igår för att hälsa på mig. Så glad att få ha dem här inne i förmiddag.

²⁵¹ Och jag tror det här är en främmande broder, som sitter här bredvid broder Way. Och å, så just här, kanske jag har fel, ibland glömmer jag ansikten. Och jag är glad för att få ha Er alla här inne i förmiddag.

²⁵² Och nu, innan vi går, efter det skärande. . . Och Ni vet, att Bibeln säger, att Guds Ord. . . Liksom den där avgörelsen, att bli en sten, men man måste ha en stenhuggare till att hugga ut den, att forma dess fason. Förstår Ni? Och Hebreerbrevets 4:e kapitel säger: ”Guds Ord är skarpare och kraftigare än ett

tveeggat svärd.” Det skär, omskär, skär bort det överflödiga. ”Till och med en urskiljare av hjärtats tankar och avsikter”, Guds Ord. Och det skär.

²⁵³ Låt oss nu, bara som tillbedjan, bara sjunga min lilla favoritsång, en av mina favoriter, ”Jag älskar Honom, jag älskar Honom”! Hur många älskar Honom verkligen? Jag bryr mig inte om, om Du är en kristen eller inte, säg ”Jag älskar Honom för att Han först älskade mig.” Låt oss sjunga den tillsammans nu, allesammans!

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

²⁵⁴ Älskar Ni inte det där? Låt oss sjunga den igen! Medan Du gör det, skaka hand med någon i närheten av dig! Stå inte upp, säg bara: ”Gud välsigne Dig, broder!”, till någon i närheten av dig, så Ni, varenda en, känner Er riktigt välkomna! Det är vårt välkommen här i tabernaklet, från mig, till varenda en av Er. All right.

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
Gud välsigne Dig, broder!
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

²⁵⁵ Låt oss böja våra huvuden, då vi nynnarn den! [Broder Branham och församlingen börjar nynna *Jag älskar Honom*. — Utg.] Låt nu Din hand smyga sig upp till Honom, försiktigt! [Fortsätter att nynna *Jag älskar Honom*.] Är Han nu inte underbar? Jo.

²⁵⁶ [En broder talar på ett annat tungomål. Broder Branham gör paus. — Utg.] Var bara riktigt vördnadsfulla bara ett ögonblick!

Jesus sa: ”Dessa tecken ska följa dem, som tror. De ska tala med nya tungor. Om de skulle ta upp en orm eller dricka någonting dödligt, ska det inte skada dem, för en olycka eller en explosion ska inte skada dem. Läger de sina händer på de sjuka, ska de bli friska.”

Vänta, Ni, bara en minut, se efter om det kommer någon uttydning på det här! Om främlingarna är inom våra portar, vänta vi på att få se, vad Herren kommer att säga till oss genom det här budskapet.

[En broder ger en uttydning. — Utg.] Uttydningen. Amen. Det där var uttydningen av, vad den här mannen sa. Till de personer här, som kanske inte vet vad det är, det är Anden. Det sker ofta i tabernaklet, att ett budskap ges till människorna.

Låt oss be!

257 Himmelske Fader, vi tackar Dig för det här, och vet inte att någon någonstans, att Du talade till ett hjärta någonstans och Det ropade åter igen, just i det avslutande budskapet, Det sa, kallade dem för Dina ”barn”, för att Du hade kallat på dem och kanske hade de precis tänkt gå bort utan att ta emot Dig. Det här budskapet kommer igen. Så vi ber, himmelske Fader, att Du ska ge en stor portion av Din Ande till vem personen än må vara. Du sa aldrig deras namn. Du bara talade. Och så, Fader, är det kanske så Du vill ha det. Och vi bara ber, Fader, att Din vilja må ges till den här personen eller de här personerna, vilka de än må vara, att det må komma fram till en sista kallelse. Jag ber, Fader, att det inte är så, utan att om de i förmiddag vill ta emot Det och tro av hela sitt hjärta, sedan de har hört Budskapet, som Du har talat och sagt och må de sedan ta emot det med öppna händer för att undfå Anden. Må de resa sig och bli döpta i Jesu Kristi Namn till sina synders förlåtelse och bli ljuvligt fyllda med Den Helige Ande och ledda in i ett liv av tjänande och lycka! Jag överlämnar det åt Dig nu, Fader, och församlingen, i Jesu Namn. Amen.

258 De där budskapen talar ibland till någon, som vi inte vet vem det är. Ibland talar de om, vem det är, men bara någon här inne, som kanske precis började gå bort utan Det. Och då man gör det, kom ihåg, det är Den Helige Ande, som talar ett språk, så att det behövs inspiration. Den samme, som talade det, den samme uttyder det. Kom nu ihåg det jag just blev färdig med att läsa: ”Dessa tecken ska följa dem, som tror.” Ser Ni, det är mitt ibland de troende. Vi tror inte, att alla människor måste göra det där. Vi tror, att det faller ibland folk i församlingen. Ibland kommer folk hit, som aldrig förr har hört om någonting sådant, och Den Helige Ande faller över dem och ger ett budskap och helar människor, som sitter här döende i cancer och alla slags sjukdomar och saker, går raka vägen tillbaka igen. Det är Den Helige Ande ibland Sitt folk.

259 Älskar Ni Honom? Amen. Jag älskar Honom också. Vi hoppas få se Er ikväll. Och nu broder Neville, jag ska överlämna mötet åt broder Neville, vår pastor. All right.

Yttersta Tidens Evangelisation SWD62-0603
(The End-Time Evangelism)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på söndag förmiddag den 3 juni 1962 i Branham Tabernacle, Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org